

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2016,

kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 311/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 256/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 199/2012 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňují věty:

„Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů), v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy.“

2. V § 3 písm. c) se slovo „vinné“ zrušuje.

Poznámka pod čarou č. 16 zní:

„¹⁶⁾ Příloha I část XII a příloha VII část II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.“

3. V § 3 písm. d) se slova „tvořících souvislý celek,“ zrušují a za slovo „splňující“ se vkládá slovo „zákonné“.

4. V § 3 písm. i) se slovo „oběhu“ nahrazuje slovem „oběhu¹⁰⁶⁾“.

Poznámka pod čarou č. 16 zní:

„¹⁰⁶⁾ Čl. 3 bod 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.“

5. V § 3 písm. o) se slova „vyrábí nebo označuje produkt“ nahrazují slovy „vyrábí z vinných hroznů, rmutu, moštu¹⁰⁷⁾ nebo z mladého vína v procesu kvašení produkt tím, že jej zpracovává, včetně jeho zpracování pro jiného výrobce, nebo nechává zpracovat“.

Poznámka pod čarou č. 107 zní:

„¹⁰⁷⁾ Příloha VII část II odst. 10 až 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.“.

6. V § 3 písm. p) se slova „1 000 hektolitrů vína prodaného maloobchodníkem konečnému“ nahrazují slovy „750 hektolitrů vína v obalu určeném pro spotřebitele nebo 1000 litrů sudového vína prodaného maloobchodníkem“.

CELEX: 32009R0436

7. V § 3 se písmena q) a r) zrušují.

Dosavadní písmena s) a t) se označují jako písmena q) a r).

8. V § 3 se na konci písmene r) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena s) až z), která znějí:

- „s) obchodním zprostředkovatelem fyzická nebo právnická osoba, která nakupuje nebo prodává produkty v rámci výkonu svého povolání nebo předmětu své činnosti, aniž by měla uživatelské právo k zařízení k uskladnění těchto produktů nebo aniž by tyto produkty sama držela v zařízení k uskladnění těchto produktů,
- t) snadno čitelným údajem údaj uvedený takovým způsobem, aby spotřebitel byl takto uvedený údaj schopen přečíst, a to tak, že velikost písma je přizpůsobena vzdálenosti, ze které lze očekávat, že spotřebitel bude tento údaj během nákupu číst,
- u) nebaleným vínem víno nebo jiný produkt uvedený pod kódem kombinované nomenklatury 2204 nebo 2205, s výjimkou moštu¹⁰⁷⁾, uváděné do oběhu v jiném obalu než obalu určeném pro spotřebitele ve fázi, která předchází prodeji spotřebiteli,
- v) sudovým vínem víno nebo jiný produkt uvedený pod kódem kombinované nomenklatury 2204 nebo 2205, s výjimkou moštu¹⁰⁷⁾, určené k prodeji spotřebiteli nebo prodávané spotřebiteli z jiného obalu než obalu určeného pro spotřebitele,
- w) čepovaným vínem víno prodávané spotřebiteli k bezprostřední konzumaci v místě prodeje nebo jako zabalené v místě prodeje na žádost spotřebitele z jednorázového obalu určeného pro spotřebitele s jediným otvorem k plnění a nevyměnitelným výčepním ventilem,
- x) rozlévaným vínem víno prodávané spotřebiteli k bezprostřední konzumaci v místě prodeje z obalu určeného pro spotřebitele o maximálním objemu 5 litrů,
- y) obalem určeným pro spotřebitele jednorázový nebo bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,
- z) jednorázovým uzávěrem uzávěr včetně souvisejících bezpečnostních prvků, který při otevření ztratí svoji funkčnost a nelze ho opakovaně použít.“.

9. V § 3 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 108 zní:

„(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

- a) falšování produktu

1. použití enologických postupů, které jsou v rozporu s přílohami k nařízení Komise (EU) č. 606/2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o druhy výrobků z révy vinné, enologické postupy a omezení, která se na ně použijí, v platném znění; pokud jsou v těchto přílohách stanoveny limity, jejich překročení se nepovažuje za falšování produktu,
2. přidání vody nebo alkoholu podle Přílohy VIII části II odstavci A bodu 1 nebo 2

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění, nebo

3. porušení článků 103 nebo 113 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, v platném znění,
- b) příjemcem provozovatel potravinářského podniku¹⁰⁸⁾, kterému je produkt z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země do místa určení zaslán nebo si ho do místa určení z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země přiveze nebo nechá přivézt, a jedná se o produkt se zemí původu nebo proveniencí z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země.

¹⁰⁸⁾ Čl. 3 bod 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.“.

10. V § 4 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „; ve viniční trati se vylučuje pěstování porostu rychle rostoucích dřevin¹⁰⁹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 109 zní:

„¹⁰⁹⁾ § 3i zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.“.

11. V § 4 odst. 4 písm. c) se slova „včetně jejich územního vymezení,“ zrušují.

12. § 7 až 9 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 110 až 118 znějí:

„§ 7

Povolení k výsadbě révy

(1) Nová výsadba révy a opětovná výsadba révy je možná pouze na základě povolení udělovaného Ústavem podle předpisu Evropské unie¹¹⁰⁾ a tohoto zákona.

(2) Žádost o povolení k výsadbě révy obsahuje kromě náležitostí podle správního řádu

- a) údaje o plánované vinici s určením katastrálního území, viniční tratě, parcelního čísla, plochy podle katastrálního území a plochy požadované,
- b) doklad prokazující oprávnění žadatele k užívání pozemku, na kterém je plánována výsadba révy, a
- c) výřez katastrální mapy nebo mapový podklad z evidence půdy podle užívatelských vztahů s určením polohy pozemku, na kterém je plánována výsadba révy.

(3) Vzor žádosti o povolení k výsadbě révy zveřejní ministerstvo na svých internetových stránkách.

§ 8

Nová výsadba révy

(1) Žádost o udělení povolení pro novou výsadbu révy podle předpisu Evropské unie¹¹¹⁾ podá žadatel Ústavu v období od 1. ledna do 28. února příslušného kalendářního roku.

(2) Ústav udělí žadateli povolení pro novou výsadbu révy podle předpisu Evropské unie¹¹²⁾, pokud celková rozloha deklarované plochy v žádostech podaných v příslušném kalendářním roce nepřesahuje plochu určenou pro novou výsadbu révy v tomto kalendářním roce.

(3) Ústav udělí žadateli povolení pro novou výsadbu révy podle poměrného rozdělení v souladu s předpisem Evropské unie¹¹³⁾, pokud celková rozloha deklarované

plochy v žádostech podaných v příslušném kalendářním roce přesahuje plochu určenou pro novou výsadbu révy v tomto kalendářním roce.

(4) Ústav udělí žadateli povolení pro novou výsadbu révy pouze na výsadbu vinic v oblastech způsobilých pro produkci vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením¹¹⁴⁾.

(5) Při postupu podle odstavce 3 Ústav udělí žadateli povolení pro novou výsadbu révy přednostně na výsadbu vinic, které byly Ústavem na dobu nejméně 7 let schváleny k pokusným účelům nebo za účelem produkce roubů a u nichž skončilo schválené období pokusu nebo produkce roubů.

(6) Není-li vyčerpána plocha určená pro novou výsadbu révy v příslušném kalendářním roce podle odstavce 5, Ústav přednostně udělí žadateli povolení pro novou výsadbu révy na rozlohu deklarované plochy v žádostech, která je součástí viniční tratě.

(7) Není-li vyčerpána plocha určená pro novou výsadbu révy v příslušném kalendářním roce podle odstavců 5 a 6, Ústav dále udělí žadateli povolení pro novou výsadbu révy na rozlohu deklarované plochy v žádostech, která není součástí viniční tratě.

(8) Odmítnutá plocha z plochy určené pro novou výsadbu révy v příslušném kalendářním roce se vyčlení v následujícím kalendářním roce jako navýšení nad 1 % celkové plochy osázené révou vinnou, kterou lze podle předpisu Evropské unie určit pro novou výsadbu révy¹¹⁵⁾.

§ 9 Opětovná výsadba révy

(1) Pěstitel je povinen oznámit Ústavu, že hodlá vyklučit vinici, v období 90 až 30 dnů před zahájením klučení. Ústav provádí kontrolu osázené plochy před vyklučením¹¹⁶⁾.

(2) Oznámení podle odstavce 1 obsahuje kromě náležitostí žádosti podle správního řádu

- a) registrační číslo klučené vinice,
- b) údaje o pozemku, na kterém se nachází klučená vinice, s uvedením parcelního čísla podle katastru nemovitostí, celkové plochy parcely podle katastru nemovitostí, plochy osázené, plochy klučené, a
- c) doklad prokazující oprávnění žadatele k užívání pozemku, na kterém se nachází klučená vinice.

(3) K vyklučení vinice musí mít pěstitel souhlas vlastníka pozemku, na kterém se vinice nachází. Souhlas doloží pěstitel Ústavu.

(4) V případě, že pěstitel prokáže Ústavu, že vlastník pozemku nebo jeho pobyt není znám, uveřejní Ústav po dobu 90 dnů na úřední desce obce, ve které se dotčený pozemek nachází, výzvu vlastníkovu pozemku, aby uplatnil své právo na udělení souhlasu či nesouhlasu s vyklučením vinice. Pokud vlastník pozemku v této lhůtě neuplatní své právo souhlasit či nesouhlasit s vyklučením vinice, má se za to, že vlastník pozemku nebo jeho pobyt není znám, a jeho souhlas podle odstavce 2 se nevyžaduje.

(5) Povolení pro opětovnou výsadbu révy podle předpisu Evropské unie¹¹⁷⁾ udělí Ústav pěstiteli na jeho žádost ve výměře, jako je osázená plocha vinice, která byla vyklučena. Žádost lze podat do konce druhého vinařského roku následujícího po roce, v němž bylo provedeno vyklučení.

(6) Na žádost pěstitele povolí Ústav opětovnou výsadbu révy ve stejné výměře jako je osázená plocha vinice rovněž tehdy, pokud pěstiteli současně uloží povinnost vykloučít odpovídající dříve osázenou plochu vinice do 4 let od vysazení nové révy¹¹⁸⁾.

(7) Žádost podle odstavců 5 a 6 obsahuje kromě náležitostí podle správního řádu registrační číslo klučené vinice a další údaje o klučené vinici s uvedením odrůdové skladby, roku výsadby, vykloučené plochy, počtu keřů a typu vedení.

(8) V oblastech způsobilých pro produkci vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením povolí Ústav opětovnou výsadbu révy pouze pro révu splňující stejnou specifikaci týkající se chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení jako v případě vykloučené plochy.

(9) Vzor oznámení podle odstavce 1 a žádosti podle odstavce 5 a 6 zveřejní ministerstvo na svých internetových stránkách.

¹¹⁰⁾ Čl. 62 a násl. nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

¹¹¹⁾ Čl. 64 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

¹¹²⁾ Čl. 64 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.
Čl. 6 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 561/2015.

¹¹³⁾ Čl. 64 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.
Čl. 6 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 561/2015.

¹¹⁴⁾ Čl. 63 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

¹¹⁵⁾ Čl. 6 odst. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 561/2015.

¹¹⁶⁾ Čl. 81 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 555/2008.

¹¹⁷⁾ Čl. 66 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.
Čl. 8 odst. 1 a 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 561/2015.

¹¹⁸⁾ Čl. 66 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.
Čl. 8 odst. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 561/2015.“.

CELEX: 32008R0555, 32013R1306, 32013R1308, 32015R0560, 32015R0561

Poznámky pod čarou č. 22 až 25 a 27 až 29 se zrušují.

13. Na konci nadpisu § 10 se doplňuje slovo „révy“.

14. V § 10 odstavec 1 zní:

„(1) Ústav z moci úřední nebo na žádost pěstitele rozhodne o tom, zda bylo právo na výsadbu révy uskutečněno v rozporu s předpisy Evropské unie¹¹⁰⁾ nebo v rozporu s § 8 nebo § 9. V případě zjištění nepovolené výsadby révy Ústav v rozhodnutí současně uloží pěstiteli povinnost do 4 měsíců od právní moci rozhodnutí na jeho náklady vykloučít plochy osazené révou bez povolení. Nebude-li vinice ve stanovené lhůtě vykloučena, nařídí Ústav vykloučení na náklady pěstitele, a to do dvou let od marného uplynutí lhůty pro splnění povinnosti stanovené pěstiteli podle věty druhé.“.

CELEX: 32013R1308

15. V § 10 odst. 2 se slova „Evropské unie^{23), 24)}“ nahrazují slovy „Evropské unie¹¹⁰⁾“.

16. V § 12 odst. 5 se slova „V prostorách určených k výrobě, plnění nebo zpracování produktu nesmí být uchovávány látky, které jsou svým složením vhodné k tomu, aby byly užity k falšování produktu“ nahrazují slovy „V prostorách používaných k výrobě, skladování, plnění, zpracování nebo uvádění do oběhu produktu nesmí být uchovávány látky, jejichž použití do produktu není povoleno podle předpisů Evropské unie nebo podle tohoto zákona,

přičemž tyto látky lze použít k falšování produktu“.

17. V § 12 odst. 6 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:
„c) falšovat produkt.“.
18. Poznámka pod čarou č. 38 zní:
„³⁸⁾ Přílohy č. VII a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.“.
19. Za § 14 se vkládají nové § 14a a 14b, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 119 až 122 znějí:

„§ 14a

Oznamovací povinnost pro nebalené víno, vinné hrozny čerstvé, jiné než stolní hrozny, mošt, rektifikovaný moštový koncentrát a rmut

(1) Příjemce nebaleného vína, vinných hroznů čerstvých, jiných než stolní hrozny¹¹⁹⁾, moštu¹⁰⁷⁾, rektifikovaného moštového koncentrátu¹²⁰⁾ nebo rmutu přivezeného z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země, oznámí bezprostředně po jejich příchodu do místa určení¹²¹⁾, nejpozději však do 12 hodin po tomto příchodu, jejich množství a údaje podle odstavce 2 Ústavu prostřednictvím Registru.

(2) Příjemce v oznámení uvede

- a) své jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu,
- b) název a adresu místa určení a identifikační číslo provozovatele provozovny v místě určení¹²¹⁾, pokud jde o údaje odlišné od údajů podle písmene a),
- c) označení druhu vinařského produktu podle části XII přílohy I nebo části II přílohy VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013,
- d) množství produktu,
- e) údaj o provenienci¹²²⁾ nebo údaj o zemi původu, jde-li o vinné hrozny čerstvé, jiné než stolní hrozny, rektifikovaný moštový koncentrát a rmut,
- f) označení ročníku sklizně, moštové odrůdy, chráněné označení původu, chráněné zeměpisné označení nebo tradiční výraz, pokud jsou produkty podle odstavce 1 některým z těchto údajů označeny,
- g) označení šarže produktu a
- h) druh a číslo průvodního dokladu, na základě něhož byl produkt do České republiky přepraven.

(3) Vzor oznámení zveřejní ministerstvo na svých internetových stránkách.

§ 14b

Nebalené víno z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země musí být po příchodu na území České republiky uskladněno po dobu 10 dnů v místě určení¹²¹⁾. Pokud Inspekce v této lhůtě odebere kontrolní vzorek uskladněného vína, je příjemce vína povinen zajistit, že kontrolované víno bude uskladněno do sdělení výsledku rozboru. Inspekce sdělí výsledek rozboru příjemci vína bez zbytečného odkladu.

¹¹⁹⁾ Příloha I část XII písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

¹²⁰⁾ Příloha VII část II odst. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

¹²¹⁾ § 2 písm. d) zákona č. 110/1997 Sb.

¹²²⁾ Čl. 55 nařízení Komise (ES) č. 607/2009.“.

20. V § 15 odst. 3 se za slovo „umístěny“ vkládají slova „snadno čitelné“ a za slovo „výrobce“ se vkládají slova „, údaj o provenienci¹²²⁾ a údaj o alergenní složce způsobem stanoveným zákonem o potravinách¹²³⁾“.

CELEX: 32009R0607

Poznámka pod čarou č. 123 zní:

„¹²³⁾ § 9a zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

21. Poznámka pod čarou č. 43 zní:

„⁴³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

Nařízení Komise (ES) č. 607/2009.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, v platném znění.“.

22. V § 16 odst. 3 se slovo „obsah“ nahrazuje slovy „slovní vyjádření obsahu“ a slova „(dále jen „zbytkový cukr“)“ se zrušují.

Poznámka pod čarou č. 45 zní:

„⁴⁵⁾ Čl. 119 odst. 1 písm. g) a čl. 120 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.“.

Čl. 58, čl. 64 a příloha XIV část A a B nařízení Komise (ES) č. 607/2009.“.

23. V § 16 se za odstavce 3 vkládá nový odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 124 zní:

„(4) U vína vyrobeného nebo plněného na území České republiky a uváděného do oběhu v obalu určeném pro spotřebitele se povinný údaj o provenienci podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů¹²²⁾ uvede rovněž na etiketě v hlavním zorném poli¹²⁴⁾, a to písmem, jež odpovídá nejméně dvojnásobku minimální výšky písma podle čl. 13 odst. 2 a Přílohy IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, v platném znění. Povinnost podle věty první se nevztahuje na šumivá vína.“.

¹²⁴⁾ Čl. 2 odst. 2 písm. l) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.“.

Dosavadní odstavce 4 až 12 se označují jako odstavce 5 až 13.

24. V § 16 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Bylo-li víno s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením vyrobeno z hroznů révy vinné sklizených na území České republiky, může výrobce uvádějící toto víno do oběhu uvést na obalu určeném pro spotřebitele logotyp specifikovaný prováděcím právním předpisem, který stanoví podrobnosti tohoto označení.“.

25. V § 16 odstavec 8 včetně poznámek pod čarou č. 125 až 127 zní:

(8) Prodávající nabízející k prodeji spotřebiteli sudové víno je povinen v místě nabídky viditelně zpřístupnit tyto snadno čitelné údaje:

a) označení druhu produktu podle předpisu Evropské unie o společné organizaci trhu se zemědělskými produkty¹²⁵⁾,

- b) u vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením název chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení,
- c) u vín s tradičním výrazem tradiční výraz,
- d) skutečný obsah alkoholu v rozsahu podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů¹²⁶⁾,
- e) slovní vyjádření obsahu zbytkového cukru v rozsahu podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů⁴⁵⁾,
- f) označení stáčírny podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů¹²⁷⁾,
- g) údaj o provenienci podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů¹²²⁾ a
- h) označení šarže.

¹²⁵⁾ Příloha VII část II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

¹²⁶⁾ Čl. 54 nařízení Komise (ES) č. 607/2009.

¹²⁷⁾ Čl. 56 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 607/2009.“.

Poznámka pod čarou č. 47a se zrušuje.

26. V § 16 se za odstavec 8 vkládají nové odstavce 9 a 10, které znějí:

„(9) Prodávající nabízející k prodeji spotřebiteli čepované víno nebo rozlévané víno je povinen v místě nabídky viditelně zpřístupnit tyto snadno čitelné údaje:

- a) označení druhu produktu podle předpisu Evropské unie o společné organizaci trhu se zemědělskými produkty¹²⁵⁾,
- b) u vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením název chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení,
- c) u vín s tradičním výrazem tradiční výraz,
- d) označení stáčírny podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů¹²⁷⁾ a
- e) údaj o provenienci podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů¹²²⁾.

(10) Prodávající nabízející sudové víno, čepované víno nebo rozlévané víno je dále povinen v místě nabídky viditelně zpřístupnit snadno čitelné údaje o alergenní složce způsobem stanoveným zákonem o potravinách¹²³⁾. Prodávající nabízející čepované víno nebo rozlévané víno je dále povinen v místě nabídky viditelně zpřístupnit snadno čitelné údaje o skutečném obsahu alkoholu v rozsahu podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů¹²⁶⁾ a slovní vyjádření obsahu zbytkového cukru v rozsahu podle předpisu Evropské unie o označování a obchodní úpravě některých vinařských produktů⁴⁵⁾, a to tak, že uvede přímo tyto údaje, nebo uvede slova „Informaci o obsahu skutečného alkoholu nebo o slovním vyjádření obsahu zbytkového cukru ve víně žádejte u obsluhy“ nebo jiná slova, která mají pro spotřebitele stejný význam, a tyto informace je na vyžádání spotřebitele povinen sdělit.“.

Dosavadní odstavce 9 až 13 se označují jako odstavce 11 až 15.

27. V § 16 odst. 13 písmeno b) zní:

„b) v posledních 5 letech mu nebyla pravomocně uložena pokuta za správní delikt podle § 39 odst. 1 písm. b) nebo podle § 39 odst. 2 písm. t),“.

28. V § 16 odst. 15 se číslo „10“ nahrazuje číslem „13“.

29. V § 16 se doplňuje odstavec 16, který včetně poznámek pod čarou č. 128 a 129 zní:

„(16) Je-li do oběhu uváděno víno v přepravním obalu¹²⁸⁾, musí být tento obal

opatřen etiketou, která obsahuje

- a) povinné údaje podle předpisu Evropské unie o společné organizaci trhu se zemědělskými produkty¹²⁹⁾,
- b) slovní vyjádření obsahu zbytkového cukru v rozsahu podle předpisu Evropské unie⁴⁵⁾ pro uvádění údaje o obsahu cukru na etiketách,
- c) datum plnění a
- d) jméno, příjmení a bydliště, jde-li o fyzickou osobu, obchodní firmu nebo název, identifikační číslo, pokud je přiděleno, a sídlo, jde-li o právnickou osobu, výrobce nebo příjemce vína.

¹²⁸⁾ § 2 písm. a) bod 3 zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁹⁾ Čl. 119 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.“.

30. Za § 16a se vkládá nový § 16b, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 130 zní:

**„§ 16b
Sudové víno**

(1) Určit nebalené víno jako sudové je oprávněn pouze výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína.

(2) Sudové víno může být prodáváno spotřebiteli pouze v provozovně¹³⁰⁾

- a) výrobce vína, nebo
- b) příjemce nebaleného vína.

Sudové víno nesmí být spotřebiteli prodáváno prostřednictvím prodejního automatu.

(3) Výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína nejpozději v den zahájení a ukončení prodeje sudového vína v provozovnách uvedených v odstavci 2 oznámí tuto skutečnost Ústavu prostřednictvím Registru. Prodej sudového vína se považuje za ukončený, pokud výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína neprodá sudové víno v provozovně uvedené v odstavci 2 déle než 6 měsíců. Výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína uvede v oznámení své jméno, příjmení a bydliště, jde-li o fyzickou osobu, obchodní firmu nebo název, identifikační číslo, pokud je přiděleno, a sídlo, jde-li o právnickou osobu, spolu s adresou provozovny, popřípadě provozoven, v nichž sudové víno prodává. Vzor oznámení zveřejní ministerstvo na svých internetových stránkách.

¹³⁰⁾ § 17 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

31. V § 17a odst. 1 se slova „§ 16 odst. 7 písm. a)“ nahrazují slovy „§ 16 odst. 11 a 12“ a slovo „obchodním“ se zrušuje.
32. V § 20 odst. 7 se slova „dále zemi původu vína nebo vinných hroznů, jestliže z tohoto vína nebo těchto vinných hroznů bylo víno vyrobeno alespoň z 50 %“ nahrazují slovy „jestliže hrozny, ze kterých bylo vyrobeno, pocházejí výlučně z výše stanovené vinařské oblasti“.

CELEX: 32013R1308

33. V § 23 odst. 6 písm. c) bodě 2 se slova „§ 16 odst. 10“ nahrazují slovy „§ 16 odst. 13“ a slova „tří dnů“ se nahrazují slovy „30 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti dozví“,.
34. V § 23 odst. 10 se slovo „obchodní“ zrušuje.

35. Nadpis § 24 zní:

**„Aromatizované víno, aromatizovaný vinný
nápoj a aromatizovaný vinný koktejl“.**

36. V § 24 odst. 1 se slova „aromatizovaný koktejl“ nahrazují slovy „aromatizovaný vinný koktejl“.

37. Poznámka pod čarou č. 65 zní:

„⁶⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91.“.

38. V § 24 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

39. V § 26 odst. 3 písm. b) se slovo „obchodní“ zrušuje.

40. V § 26 odst. 3 písm. h) se slova „obchodní označení vína již dříve zatříděného, které“ nahrazují slovy „označení vína, které je opětovně předmětem žádosti o zatřídění, poté co“.

41. V § 26 odst. 4 písm. a) se za slova „vzorků vína“ vkládají slova „z šarže, která bude předmětem žádosti o zatřídění,“ a slova „technologické nebo“ se zrušují.

42. V § 26 odst. 4 písm. b) se slovo „předpisy“ nahrazuje slovem „předpisy¹³¹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 130 zní:

„¹³¹⁾ Čl. 80 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

Čl. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, v platném znění.

Čl. 15 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 606/2009.

Vyhláška č. 211/2004 Sb., o metodách zkoušení a způsobu odběru a přípravy vzorků, ve znění pozdějších předpisů.“.

43. V § 26 se na konci odstavce 6 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena c) a d), která znějí:

„c) vzorek vína pro hodnocení Inspekci,

d) referenční vzorek vína.“.

44. V § 26 odst. 7 se slova „a vzorky vína“ zrušují.

45. V § 26 odst. 10 se slova „Kopii rozhodnutí o zatřídění vína“ nahrazují slovy „Výsledky hodnocení vína“, slova „a Inspekce“ a slovo „obchodní“ se zrušují a na konci odstavce se doplňuje věta „Inspekce zveřejní na svých internetových stránkách jednací řád Komise pro hodnocení a zatřídování vína.“.

46. V § 26 odst. 11 se slova „včetně uvedení čísla původního rozhodnutí“ nahrazují slovy „včetně původního označení vína, šarže vína, množství v litrech a evidenčního čísla jakosti“ a slova „nebo jeho část“ se zrušují.

47. V § 26 odst. 12 se za slovo „stanoví“ vkládají slova „pro účely postupu podle odstavce 4“

a slova „uvedených v odstavci 1“ se nahrazují slovy „, které jsou předmětem žádosti o zatřídění,“.

48. V § 27 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 132 zní:

„(1) Produkt může být uváděn do oběhu, pouze je-li bezpečný¹³²⁾“.

¹³²⁾ Čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.“.

CELEX: 32002R0178

49. V § 27 odst. 4 písm. a) se bod 3 zrušuje.

Dosavadní body 4 až 6 se označují jako body 3 až 5.

50. V § 27 odst. 4 písm. a) se na konci bodu 4 slovo „nebo“ zrušuje.

51. V § 27 odst. 4 písm. a) bod 5 zní:

„5. nejsou celá jeho výroba, distribuce a skladování řádně zdokumentovány v evidenčních knihách, nebo“.

52. V § 27 odst. 4 písm. a) se doplňuje bod 6, který zní:

„6. nebyla splněna oznamovací povinnost podle § 14a,“.

53. V § 27 odst. 4 písm. b) se na konci bodu 1 slovo „nebo“ zrušuje.

54. V § 27 odst. 4 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se body 3 až 7, které včetně poznámky pod čarou č. 133 znějí:

- „3. je bez chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení nebo tradičního výrazu a je označen odrudou nebo ročníkem, aniž by u něho byla provedena certifikace podle předpisu Evropské unie¹³³⁾,
4. není doprovázen průvodním dokladem podle předpisu Evropské unie⁷⁰⁾ nebo podle prováděcího právního předpisu,
5. byl uveden do oběhu v rozporu s § 14b,
6. byl uveden do oběhu v rozporu s § 16b, nebo
7. je falšovaný,

¹³³⁾ Čl. 63 nařízení Komise (ES) č. 607/2009.“.

55. V § 27 odst. 4 se doplňuje písmeno c), které zní:

„c) jehož obal nebyl opatřen etiketou v souladu s § 16 odst. 16.“.

56. V § 27 odst. 5 se slova „vinnými nápoji,“ zrušují.

57. V § 27 odst. 7 se za slova „do 0,75“ vkládají slova „nebo 1,5“.

58. V § 27 se za odstavec 8 vkládají nové odstavce 9 a 10, které znějí:

„(9) V průběhu období stanovených v čl. 1 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 je možno hrozny révy vinné sklizené na vinicích určených k pokusným účelům nebo k produkci roubů a produkty z těchto hroznů uvádět do oběhu.

(10) Víno lze spotřebiteli prodávat pouze v obalu určeném pro spotřebitele nebo jako sudové, čepované nebo rozlévané víno.“.

CELEX: 32015R0560

Dosavadní odstavce 9 až 11 se označují jako odstavce 11 až 13.

59. V § 27 odst. 11 se slovo „lahví“ nahrazuje slovy „obalů určených pro spotřebitele“ a za slovo „spotřebitele“ se vkládají slova „o objemu do 2 litrů“.
60. V § 27 odst. 12 se číslo „9“ nahrazuje číslem „11“.
61. V § 27 se doplňuje odstavec 14, který včetně poznámky pod čarou č. 134 zní:
- „(14) Prováděcí právní předpis stanoví pro přepravu vinařského produktu¹³⁴⁾, která se uskutečňuje výlučně na území České republiky, náležitosti a dobu platnosti průvodního dokladu. Vzor průvodního dokladu pro přepravu vinařského produktu, která se uskutečňuje výlučně na území České republiky, zveřejní ministerstvo na svých internetových stránkách.

¹³⁴⁾ Příloha I část XII nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.“.

CELEX: 32009R0436

62. Poznámka pod čarou č. 71 zní:
- „⁷¹⁾ Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
Čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.
Čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.“.
63. V § 28 odst. 1 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) až e), která znějí:
- „c) seznam provozoven výrobců vína nebo příjemců nebaleného vína, v nichž je sudové víno prodáváno spotřebiteli,
d) množství nebaleného vína, vinných hroznů čerstvých, jiných než stolní hrozny, moštu, rektifikovaného moštového koncentráту a rmutu spolu s dalšími údaji podle § 14a,
e) evidenční knihy podle § 30 odst. 3,“.
- Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno f).
64. V § 28 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „s výjimkou údajů podle odstavce 1 písm. c)“.
65. V § 28 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Právní účinky přidělení registračního čísla vinice nastávají dnem doručení žádosti podle věty druhé Ústavu.“.
66. V § 28 odst. 4 se slova „odst. 5“ nahrazují slovy „odst. 4“.
67. V § 30 odst. 1 se slovo „vlastní,“ zrušuje.
68. V § 30 odst. 2 se slova „na jeho“ nahrazují slovy „nebo příslušnému správci daně na jejich“.
69. V § 31 odst. 2 se slova „nebo o žádostech o poskytnutí podpor z prostředků Fondu“ nahrazují slovy „o žádostech o poskytnutí podpor z prostředků Fondu nebo při rozhodování o povinnosti vrátit návratnou část poskytnuté podpory na výsadbu vinice a obnovu vinic“.
70. V § 31 se na konci textu odstavce 7 doplňují slova „, pokud tento zákon dále nestanoví jinak“.
71. V § 31 odst. 9 písmeno d) zní:

„d) přehled o poskytnutých podporách a uzavřených smlouvách v členění podle druhu poskytnuté podpory nebo smlouvy, účelu a výše,“.

72. V § 32 odst. 9 se na konci textu věty první doplňují slova „, popřípadě nejstarší člen Rady“.

73. V § 33 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Ředitel určí z řad zaměstnanců Fondu svého zástupce, který ho bude zastupovat v době jeho nepřítomnosti.“.

74. V § 39 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako výrobce, příjemce nebo jako osoba uvádějící produkt do oběhu dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 12 odst. 2 uvede do oběhu produkt, který obsahuje přidanou látku, nejedná-li se o falšování produktu,
- b) v rozporu s § 12 odst. 6 písm. c) falšuje produkt,
- c) nesplní oznamovací povinnost podle § 14a,
- d) neuskładní nebalené víno z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země podle § 14b,
- e) nabídne ke spotřebě částečně zkvašený hroznový mošt v rozporu s § 15,
- f) označí produkt v rozporu s § 16 odst. 1,
- g) v rozporu s § 16 odst. 2 označí produkt údajem poukazujícím na zesílený účinek produktu,
- h) neuvede v označení jakostního vína stanovené oblasti slovní vyjádření obsahu zbytkového cukru podle § 16 odst. 3,
- i) neuvede údaj o provenienci podle § 16 odst. 4,
- j) uvede do oběhu víno s logotypem na obalu v rozporu s § 16 odst. 5,
- k) uvede do oběhu víno označené na etiketě údajem, že splňuje požadavky pro účely církví a náboženských společností v rozporu s § 16 odst. 6,
- l) v rozporu s § 16 odst. 11 označí jako víno nápoj, který takto označit nelze,
- m) uvede do oběhu víno označené kódem podle přímo použitelných předpisů Evropské unie⁹⁸⁾ upravujících chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů, aniž by bylo ministerstvem rozhodnuto o přidělení kódu podle § 16 odst. 13,
- n) v rozporu s § 16 odst. 16 neopatří víno v přepravním obalu etiketou nebo neuvede na etiketě údaje podle § 16 odst. 16,
- o) určí nebalené víno jako sudové v rozporu s § 16b odst. 1,
- p) neoznámí Ústavu zahájení nebo ukončení prodeje sudového vína v provozovnách podle § 16b odst. 3,
- q) prodá sudové víno v rozporu s § 16b odst. 2,
- r) označí produkt názvem „zemské víno“ v rozporu s § 17 odst. 1,
- s) neuvede na etiketě zemského vína údaje podle § 17 odst. 2,
- t) označí víno v rozporu s § 17a odst. 1,
- u) uvede do oběhu produkt označený názvem „jakostní víno“ nebo dovětkem „odrůdové“ nebo „známkové“ v rozporu s § 18 odst. 2 až 5,
- v) neuvede na etiketě jakostního vína údaje podle § 18 odst. 6,
- w) uvede na etiketě nepovinné údaje v rozporu s § 18 odst. 7.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako výrobce, příjemce nebo jako osoba uvádějící produkt do oběhu dopustí správního deliktu dále tím, že

- a) uvede do oběhu produkt označený „jakostní víno s přívlastkem“ v rozporu s § 19 odst. 4,
- b) označí jakostní víno s přívlastkem „známkové“ v rozporu s § 19 odst. 12,
- c) neuvede na etiketě jakostního vína s přívlastkem údaje podle § 19 odst. 13,
- d) uvede na etiketě jakostního vína s přívlastkem údaje v rozporu s § 19 odst. 14,
- e) uvede do oběhu jakostní šumivé víno, jakostní šumivé víno stanovené oblasti,

- pěstitelský sekt, aromatické jakostní šumivé víno nebo aromatické jakostní šumivé víno stanovené oblasti v rozporu s § 20 odst. 2 až 6,
- f) označí jakostní šumivé víno, jakostní šumivé víno stanovené oblasti, aromatické jakostní šumivé víno, aromatické jakostní šumivé víno stanovené oblasti nebo pěstitelský sekt v rozporu s § 20 odst. 2 až 6,
 - g) neuvede na etiketě jakostního šumivého vína stanovené oblasti, pěstitelského sektu nebo aromatického jakostního šumivého vína stanovené oblasti údaje podle § 20 odst. 8,
 - h) uvede na etiketě jakostního šumivého vína stanovené oblasti, pěstitelského sektu nebo aromatického jakostního šumivého vína stanovené oblasti údaje v rozporu s § 20 odst. 7, 9 a 10,
 - i) uvede do oběhu produkt označený názvem „jakostní perlivé víno“ v rozporu s § 21 odst. 2,
 - j) neuvede na etiketě jakostního perlivého vína údaje podle § 21 odst. 3,
 - k) uvede na etiketě jakostního perlivého vína údaje v rozporu s § 21 odst. 4,
 - l) označí názvem „jakostní likérové víno“ produkt v rozporu s § 22 odst. 2,
 - m) neuvede na etiketě jakostního likérového vína údaje podle § 22 odst. 3,
 - n) uvede na etiketě jakostního likérového vína údaje v rozporu s § 22 odst. 4,
 - o) uvede do oběhu víno originální certifikace v rozporu s povolením podle § 23 odst. 2,
 - p) neoznačí na etiketě víno originální certifikace podle § 23 odst. 3,
 - q) neoznačí odalkoholizované víno nebo nízkalkoholické víno podle § 25 odst. 3,
 - r) v rozporu s § 27 odst. 1 uvede do oběhu produkt, který je jiný než bezpečný,
 - s) uvede do oběhu produkt v rozporu s § 27 odst. 3, odst. 4 písm. a) body 1 až 5, písm. b) body 1 až 4, nebo odst. 6,
 - t) uvede do oběhu produkt v rozporu s § 27 odst. 4 písm. a) bod 6, písm. b) body 5 až 7, nebo písm. c),
 - u) nabízí k prodeji víno v rozporu s § 27 odst. 5,
 - v) v rozporu s § 27 odst. 7 uvede do oběhu produkt balený v jiných než požadovaných obalech nebo obalových materiálech anebo jakostní víno s přívlastkem plněné v jiných než požadovaných lahvích,
 - w) neoznačí produkt při skladování v nádobách nebo láhvích podle § 27 odst. 8,
 - x) prodává víno v rozporu s § 27 odst. 10,
 - y) nepodá prohlášení o produkci podle § 29 odst. 4 nebo v prohlášení o produkci uvede neúplné nebo nesprávné údaje,
 - z) neodevzdá prohlášení o zásobách hroznového moštu, zahuštěného hroznového moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu nebo vína podle § 29 odst. 5,
 - aa) uvede do oběhu vinné hrozny sklizené na vinici vysazené v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími společnou organizaci trhu se zemědělskými produkty¹⁰⁹⁾, nebo v rozporu s § 8 nebo 9, nebo uvede do oběhu produkty vyrobené z těchto vinných hroznů, nebo
 - bb) poruší povinnost stanovenou předpisem Evropské unie¹⁾ upravujícím oblast vinohradnictví, vinařství nebo obchodu s produkty“.

75. V § 39 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako pěstitel dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 4 odst. 2 pěstuje ve viniční trati porost rychle rostoucích dřevin,
- b) nevede záznamy o osázené viniční ploše a dosažených hektarových výnosech podle § 6 odst. 1,
- c) uvede do oběhu hrozny révy vinné v rozporu s § 6 odst. 3,
- d) provede opětovnou výsadbu révy bez povolení podle § 9 odst. 5 nebo ji provede v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími společnou organizaci trhu se zemědělskými produkty¹¹⁶⁾,
- e) v rozporu s § 9 odst. 3 vyklučí vinici bez souhlasu vlastníka,
- f) uvede do oběhu vinné hrozny sklizené na vinici vysazené v rozporu s přímo

- použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími společnou organizaci trhu se zemědělskými produkty¹⁰⁹⁾, nebo v rozporu s § 8 nebo 9, nebo uvede do oběhu produkty vyrobené z těchto vinných hroznů,
- g) označí produkt v rozporu s § 16 odst. 1,
 - h) v rozporu s § 28 odst. 3
 - 1. neoznámí zrušení vinice,
 - 2. neoznámí změny údajů vedených Registru, nebo
 - 3. nepožádá o přidělení registračního čísla v případě výsadby vinice,
 - i) nepodá prohlášení o sklizni podle § 29 odst. 1, nebo v prohlášení o sklizni uvede neúplné nebo nesprávné údaje,
 - j) provede novou výsadbu révy bez povolení podle § 8 odst. 2 nebo 3, nebo ji provede v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími společnou organizaci trhu se zemědělskými produkty¹⁰⁹⁾, nebo
 - k) poruší povinnost stanovenou předpisem Evropské unie¹⁾ upravujícím oblast vinohradnictví, vinařství nebo obchodu s produkty.“.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 4 až 7.

- 76. V § 39 odst. 4 se na konci textu písmene f) doplňují slova „, nejedná-li se o falšování produktu“.
- 77. V § 39 odst. 4 se na konci textu písmene g) doplňují slova „, nejedná-li se o falšování produktu“.
- 78. V § 39 odst. 4 písmeno i) zní:
 - „i) uchovává v prostorách používaných k výrobě, skladování, plnění, zpracování nebo uvádění do oběhu produktu látky v rozporu s § 12 odst. 5,“.
- 79. V § 39 odst. 4 písm. l) se slova „zvýší přirozený obsah alkoholu v rozporu s předpisem Evropské unie³⁸⁾ nebo“ zrušují.
- 80. V § 39 odst. 4 se na konci písmene aa) doplňuje slovo „nebo“.
- 81. V § 39 odst. 4 písmeno bb) zní:
 - „bb) v rozporu s § 26 odst. 4 písm. a)
 - 1. neprovede odběr vzorků vína z šarže, která bude předmětem žádosti o zatřídění, nebo
 - 2. víno po odběru vzorků sceluje nebo s ním provádí jiné enologické postupy nebo ošetření.“.
- 82. V § 39 odstavec 5 zní:
 - „(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako prodávající dopustí správního deliktu tím, že
 - a) uvede do oběhu produkt v rozporu s § 16 odst. 5,
 - b) prodá sudové víno v rozporu s § 16b odst. 2,
 - c) nezpřístupní při prodeji sudového, čepovaného nebo rozlévaného vína údaje podle § 16 odst. 8, 9 nebo 10,
 - d) nabízí k prodeji víno v rozporu s § 27 odst. 5,
 - e) prodává víno v rozporu s § 27 odst. 10, nebo
 - f) v rozporu s § 27 odst. 11 smísí při prodeji rozlévaného vína víno z načatých obalů určených pro spotřebitele nebo víno smísí ve vinný střík anebo s jiným nealkoholickým nápojem v nepřítomnosti kupujícího nebo neotevře víno v obalu určeném pro spotřebitele o objemu do dvou litrů před kupujícím.“.

83. V § 39 odst. 6 se slovo „vlastní,“ zrušuje.

84. V § 39 odstavec 7 zní:

„(7) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 3 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e), g), h) a m), odstavce 2 písm. p) a bb), odstavce 3 písm. a), e) a k) nebo odstavce 4 písm. l), m), s), aa) a bb),
- b) 4 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. k), odstavce 2 písm. w), odstavce 3 písm. c), odstavce 4 písm. a) nebo odstavce 5 písm. c), d) a f),
- c) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), f), i), l) a r) až w), odstavce 2 písm. a) až o), q) až s), u), v) a y) až aa), odstavce 3 písm. b), d) a f) až j), odstavce 4 písm. b) až k), n) až r) a t) až z) nebo odstavce 6, nebo
- d) 50 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b) až d), j) a m) až q), odstavce 2 písm. t) a x) nebo odstavce 5 písm. a), b) a e).“

85. Za § 39 se vkládá nový § 39a, který včetně poznámek pod čarou č. 135 až 137 zní:

„§ 39a

(1) Bylo-li povolení pro novou výsadbu révy využito v průběhu jeho platnosti z méně než 90 % povolené rozlohy, uloží Ústav pěstiteli zaplatit za podmínek stanovených v předpisu Evropské unie¹³⁵⁾ pokutu ve výši

- a) do 10 000 Kč za každý započatý hektar vinice nevysázené podle povolení v případě, že v daném kalendářním roce, ve kterém bylo povolení uděleno, bylo postupováno podle § 8 odst. 2, nebo
- b) do 100 000 Kč za každý započatý hektar vinice nevysázené podle povolení v případě, že v daném kalendářním roce, ve kterém bylo povolení uděleno, byla překročena celková rozloha deklarované plochy v žádostech na novou výsadbu révy a bylo postupováno podle § 8 odst. 3.

(2) Bylo-li povolení pro opětovnou výsadbu révy využito v průběhu jeho platnosti z méně než 90 % povolené rozlohy, uloží Ústav pěstiteli zaplatit za podmínek stanovených v předpisu Evropské unie¹³⁶⁾ pokutu ve výši 10 000 Kč za každý započatý hektar vinice nevysázené podle povolení.

(3) Bylo-li povolení pro novou nebo opětovnou výsadbu révy využito na nejméně 90 % povolené plochy, uloží Ústav pěstiteli zaplatit pokutu ve výši 1 000 Kč za každý započatý hektar vinice nevysázené podle povolení.

(4) Jestliže pěstitel nevyklučí na vlastní náklady vinici osázenou v rozporu s předpisy Evropské unie¹¹⁰⁾ nebo v rozporu s § 8 nebo § 9, uloží mu Ústav zaplatit za podmínek stanovených v předpisu Evropské unie¹³⁶⁾ pokutu v minimální výši stanovené v čl. 5 písm. a) až c) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy¹³⁷⁾.

¹³⁵⁾ Čl. 62 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

¹³⁶⁾ Čl. 71 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

¹³⁷⁾ Čl. 5 nařízení Komise (EU) č. 560/2015.

Čl. 36 písm. g) a čl. 40 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 907/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o platební agentury a další subjekty, finanční řízení, schválení účetní závěrky, jistoty a použití eura.“

86. V § 40 odst. 4 se slova „právníků osob podle § 39 odst. 1 až 5“ nahrazují slovy „podle § 39 odst. 1 až 6 a § 39a“.
87. V § 42 odst. 1 se slova „§ 16 odst. 9“ nahrazují slovy „§ 16 odst. 5 a 12“ a za slova „§ 26 odst. 12,“ se vkládají slova „§ 27 odst. 14,“.
88. V § 42 odst. 2 se slova „a § 27 odst. 11“ nahrazují slovy „, § 27 odst. 13“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Správní řízení, která byla zahájena podle zákona č. 321/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a která nebyla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně skončena, se dokončí podle zákona č. 321/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Na základě žádosti pěstitele podané do 31. prosince 2020 rozhodne Ústav o tom, že právo na výsadbu uvedené v čl. 68 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 se považuje za povolení podle § 8 nebo § 9 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Vzor žádosti zveřejní ministerstvo na svých internetových stránkách.

CELEX: 32013R1308

3. Povinnost podle § 16 odst. 4 zákona č. 321/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevztahuje na vína označená etiketou v hlavním zorném poli přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vína naplněná do obalů určených pro spotřebitele přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k nimž byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona opatřena etiketa.

4. Osoby neuvedené v § 16b odst. 2 zákona č. 321/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, mohou prodávat sudové víno spotřebitelům do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Výrobci vína nebo příjemci nebaleného vína jsou povinni nahlásit podle § 16b odst. 3 provozovny, v nichž je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona prodáváno spotřebitelům sudové víno, do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Ustanovení § 27 odst. 4 písm. a) bod 6 a § 27 odst. 4 písm. b) bod 5 zákona č. 321/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevztahují na nebalené víno, vinné hrozny čerstvé, jiné než stolní hrozny, mošt, rektifikovaný moštový koncentrát nebo rmut, které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona přivezeny z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země.

7. Ustanovení § 27 odst. 4 písm. c) zákona č. 321/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevztahuje na vína v přepravním obalu, která byla uvedena do oběhu přede dnem účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Zrušovací ustanovení

Nařízení vlády č. 143/2015 Sb., o náležitostech průvodních dokladů pro přepravu vinařských produktů na území České republiky, se zrušuje.

Čl. IV
Technický předpis

Tento zákon byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.

Čl. V
Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBECNÁ ČÁST

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad – RIA

Shrnutí Závěrečné zprávy RIA

Název návrhu zákona: Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo zemědělství	Předpokládaný termín nabytí účinnosti: prvního dne druhého kalendářního měsíce po vyhlášení zákona
Implementace práva EU: ANO - uved'te termín stanovený pro implementaci: 1. 1. 2016 - uved'te, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU: ANO	
2. Cíl návrhu zákona	
Přizpůsobení právního řádu České republiky, konkrétně zákona o vinohradnictví a vinařství, na nová přímo použitelná a bezprostředně aplikovatelná nařízení Evropské unie. Jedná se především o nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění, nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, a prováděcí nařízení Komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy. Cílem návrhu zákona je rovněž stanovení úpravy, která zajistí lepší regulaci nakládání s nebalenými výrobky z révy vinné a zejména pak se sudovým vínem, které představuje nezanedbatelnou část segmentu trhu s vínem v České republice.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: ANO	
Návrh předpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet ve výši cca 6,5 mil Kč v souvislosti s personálním posílením Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, které bude nezbytné k zajištění administrace povolení vydávaných v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie a k zajištění kontrol vinic před klučením, a zároveň v návaznosti na provedení nezbytných úprav registru vinic. Tyto náklady budou kryty z rozpočtové kapitoly Ministerstva zemědělství.	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: ANO	
Administrativní dopady na žadatele jsou předpokládány ve výši odpovídající nevyčerpané části povolení k výsadbě oproti žádosti pěstitelů v případě, že se pěstitel révy rozhodne o takové povolení požádat (předmětná žádost je fakultativní, záleží na daném pěstiteli). V případě, že žadatelé o povolení výsadby révy nevyčerpají v celém rozsahu udělené	

povolení, budou nuceni uhradit částku stanovenou v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie. Z opatření zaváděných v rámci boje proti černému trhu s vínem bude mít na podnikatelské prostředí zásadní dopad omezení množství prodejných míst sudového vína. Navrhuje se zákaz prodeje sudových vín vyjma provozoven výrobců vína nebo příjemců zahraničního nebaleného vína. To bude obtížně vyčíslitelný dopad na celou distribuční síť, včetně většiny dosavadních prodejných míst sudového vína. Tento případný dopad se bude týkat provozoven – vinoték, které nebudou ochotné nebo schopné z rozličných důvodů vstoupit do pozice výrobce či příjemce nebaleného vína. Dále se zvyšuje byrokratická zátěž tím, že se rozšiřuje okruh subjektů, jež budou povinny vést evidenční knihy. V důsledku přijetí všech navrhovaných opatření však lze současně očekávat i pozitivní dopad na podnikatelské prostředí v podobě omezení černého trhu s výrobky z révy vinné a posílení postavení poctivých provozovatelů.

3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): NE

Nepředpokládají se negativní dopady na samosprávné celky.

3.4 Sociální dopady: NE

Nepředpokládají se negativní dopady do sociální sféry.

3.5 Dopady na životní prostředí: NE

Nepředpokládají se negativní dopady na životní prostředí.

1. Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů.

1.2 Definice problému

Zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o vinohradnictví a vinařství“) upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie další podmínky a požadavky v oblasti vinohradnictví a vinařství, dále výkon státní správy včetně státního dozoru nad dodržováním povinností vyplývajících z právních předpisů a ukládání sankcí za jejich porušování. Základní podmínky a požadavky tak stanoví předpisy Evropské unie.

Vinohradnictví a vinařství je začleněno do oblasti zemědělství, respektive spadá pod společnou zemědělskou politiku, která je v rámci Smlouvy o fungování Evropské unie zařazena ve třetí části, týkající se vnitřní politiky a činnosti Evropské unie. Cílem společné zemědělské politiky je

- zvýšení produktivity zemědělství podporou technického pokroku a zajišťováním racionálního rozvoje zemědělské výroby a optimálního využití výrobních činitelů, zejména pracovní síly,

- zajištění odpovídající životní úrovně zemědělského obyvatelstva, a to zejména zvýšením individuálních příjmů osob zaměstnaných v zemědělství,
- stabilizace trhů,
- zajištění plynulého zásobování a
- zajištění dodávek spotřebitelům za rozumné ceny.

K dosažení tohoto cíle je zřízena společná organizace zemědělských trhů, zahrnující veškerá opatření potřebná k jeho zajištění, zejména pak regulaci cen, subvencování výroby i odbytu různých produktů, skladovací a překlenovací opatření a společné mechanismy pro stabilizaci dovozu nebo vývozu. V rámci společné zemědělské politiky dochází rovněž ke koordinaci úsilí v oblasti odborného vzdělávání, výzkumu a šíření odborných zemědělských poznatků (přičemž mohou být společně financovány projekty nebo instituce) a ke společným opatřením postupu na podporu spotřeby určitých produktů.

Článek 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie pak zmocňuje Evropský parlament a Radu přijmout řádným legislativním postupem a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem společnou organizaci zemědělských trhů s tím, že článek 288 této smlouvy pro výkon pravomocí Evropské unie opravňuje její orgány přijímat nařízení, směrnice, rozhodnutí, doporučení a stanoviska.

Společná organizace zemědělských trhů je realizována především prostřednictvím nařízení, která jsou Smlouvou o fungování Evropské unie vymezena jako právní normy obecné působnosti, jsou závazná v celém rozsahu a jsou přímo použitelná ve všech členských státech. Způsob normativní regulace nařízeními pak spočívá na dvou základních principech, které určují charakter této právní oblasti – principu přímého účinku a principu přednostní aplikace. Princip přímého účinku přiznává práva a povinnosti přímo vyplývající z nařízení jednotlivcům, kteří se tak mohou jeho aplikace dovolávat, a princip přednostní aplikace zakotvuje přednostní aplikaci nařízení v případě jejího konfliktu s vnitrostátním právním předpisem.

Nařízení Evropské unie regulující oblast společné organizace zemědělských trhů, včetně společného trhu s vínem, tak předurčují podobu a charakter zákona o vinohradnictví a vinařství, neboť proces adaptace českého právního řádu na nařízení orgánů Evropské unie se v souladu s Legislativními pravidly vlády (usnesení vlády ze dne 19. března 1998 č. 188) a s Metodickými pokyny pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii (usnesení vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304) zaměřuje pouze na specifické otázky, jejichž úprava je právem Evropské unie členským státům přikázána nebo umožněna, bez toho aniž by docházelo k nežádoucím duplicitám české právní úpravy s úpravou evropskou. Vlastní adaptační proces pak spočívá v analýze přijatých předpisů Evropské unie (publikovaných v Úředním věstníku Evropské unie) a z ní vyplývající potřeby změnit (novelizovat) české právní předpisy tak, aby byl dodržen výše uvedený postup.

Jedním ze dvou hlavních cílů navrhované právní úpravy je tak přizpůsobení právního řádu České republiky, konkrétně zákona o vinohradnictví a vinařství, na nová přímo použitelná a bezprostředně aplikovatelná nařízení Evropské unie. Jedná se především o nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými

produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění, nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, a prováděcí nařízení komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, je reakcí na potřebu reformovat společnou zemědělskou politiku Evropské unie pro období let 2014 až 2020. Na základě sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvanému „Budoucnost SZP do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“, které se zabývalo potenciálními úkoly, cíli a směry společné zemědělské politiky (SPZ) po roce 2013 a z něhož vyplynula potřeba modifikace společné zemědělské politiky, byla provedena reforma zahrnující všechny hlavní nástroje společné zemědělské politiky, včetně nařízení Rady (ES) č. 1234/2007. Vzhledem k oblasti působnosti reformy bylo toto nařízení zrušeno a nahrazeno zcela novým předpisem o jednotné společné organizaci trhů se zemědělskými produkty – nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, které harmonizovalo, zefektivnilo a zjednodušilo zejména ustanovení týkající se více než jednoho zemědělského odvětví, a to i tak, že zajistilo, aby jiné než podstatné prvky opatření mohla Komise přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady obsahuje všechny základní prvky společné organizace trhů se zemědělskými produkty a vztahuje se na všechny zemědělské produkty uvedené v příloze I Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie, aby byla zajištěna existence společné organizace trhů se všemi těmito produkty, jak vyžaduje čl. 40 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Pro oblast vinohradnictví a vinařství je pak významné ukončení přechodného zákazu výsadby révy na úrovni Evropské unie, neboť již byly dosaženy hlavní cíle reformy organizace trhu s vínem v rámci Evropské unie z roku 2008, a to zejména ukončení dlouhodobého strukturálního přebytku produkce vína a postupné zlepšování konkurenceschopnosti a tržní orientace odvětví vína v Evropské unii. Tento pozitivní vývoj byl umožněn výrazným zmenšením plochy vinic v Evropské unii a rovněž skutečností, že méně konkurenceschopní producenti opustili trh a postupným ukončováním některých opatření na podporu trhu, která odstranila investiční pobídky, jež nebyly z ekonomického hlediska přijatelné. Díky omezení kapacity dodávek a podpoře strukturálních opatření a vývozu vín bylo možné lépe přizpůsobit klesající poptávku na úrovni Evropské unie, která je zapříčiněna postupným poklesem spotřeby vína v tradičních producentních členských státech.

Nicméně postupné zvyšování poptávky je motivací ke zvýšení kapacity nabídky, a tedy k výsadbě nových vinic v příštích deseti letech. Ačkoliv by se mělo usilovat o naplnění klíčového cíle, kterým je zvyšování konkurenceschopnosti Evropské unie v odvětví vína, aby nedošlo ke ztrátě podílu na světovém trhu, příliš rychlý nárůst

výsadby nové révy v reakci na předpokládaný vývoj mezinárodní poptávky může ve střednědobém horizontu opět vést k přílišnému zvýšení kapacity nabídky a mít v určitých oblastech produkce vína případné sociální a environmentální dopady. Aby se zajistil přiměřený nárůst výsadby révy v období let 2016 až 2030, zavádí se na úrovni Evropské unie nový systém, kterým se tato výsadba bude řídit, a to formou systému povolení pro výsadbu révy.

Tento nový systém umožní udělovat producentům (pěstitelům) povolení pro výsadbu révy, která pro ně nebudou spojena s žádnými náklady a jejichž platnost by v případě nevyužití měla po třech letech skončit. Tím se podpoří přímé a rychlé využívání povolení těmi producenty (pěstiteli), kterým byla udělena, a zabrání se tak spekulacím. Zabránění zmíněné spekulace zároveň napomáhá nastavení sankce za nevyčerpání povolení k výsadbě.

Nárůst výsadby nové révy by se měl odehrávat v rámci určitého ochranného mechanismu na unijní úrovni, který bude založen na povinnosti členských států uvolnit každoročně takový počet povolení pro novou výsadbu, který bude odpovídat 1 % plochy osazené révou, a zároveň zajistí určitou flexibilitu, aby bylo možné reagovat na specifické podmínky každého členského státu. Členské státy by měly mít možnost na základě objektivních a nediskriminujících důvodů rozhodnout o vyčlenění menších ploch na vnitrostátní nebo regionální úrovni, včetně na úrovni ploch způsobilých pro zvláštní chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení, a zároveň zaručit, že stanovená omezení jsou vyšší než 0 % a nejsou příliš omezující, vzhledem ke sledovaným cílům.

Aby byla povolení udělována nediskriminujícím způsobem, jsou stanovena určitá kritéria, a to zejména v případě, kdy celkový počet hektarů, na které producenti (pěstitelé) podali žádost, převyšuje celkový počet hektarů, které byly poskytnuty k dispozici tím, že pro ně členské státy poskytly povolení. Pokud producenti (pěstitelé) vyklučí stávající vinice, bude jim povolení uděleno automaticky, a to po předložení žádosti a nezávisle na ochranném mechanismu pro novou výsadbu, neboť tak nedochází k celkovému zvětšení rozlohy ploch, na nichž se réva pěstuje. V určitých oblastech způsobilých k výrobě vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením pak členské státy mají možnost omezit udělování těchto povolení pro opětovnou výsadbu na základě doporučení uznávaných a reprezentativních profesních organizací.

Tento nový systém povolení pro výsadbu révy se nevztahuje na členské státy, které přechodný režim práv Evropské unie na výsadbu neuplatňují, a v případě členských států, v nichž se práva na výsadbu uplatňují, avšak plocha pro výsadbu révy se nachází pod určitou hranicí, je tento systém dobrovolný.

V zájmu zajištění plynulého přechodu z předcházejícího režimu práv na výsadbu na nový systém jsou stanovena přechodná ustanovení, zvláště aby se předešlo nadměrné výsadbě před zahájením nového systému. Členským státům je ponechána určitá flexibilita pro rozhodnutí o lhůtě pro předložení žádostí o přeměnu práv na výsadbu na povolení v období od 31. prosince 2015 do 31. prosince 2020.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013,

pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, pak stanoví pravidla týkající se nového systému povolení pro výsadbu révy, která umožní zavedení tohoto systému v souladu nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 od 1. ledna 2016. Tento akt v přenesené pravomoci doplňuje výše uvedené nařízení tím, že podrobně upravuje využívání výjimek z tohoto systému a uplatňování kritérií pro udělování povolení pro výsadbu nových vinic včetně dodatečných kritérií. Dále podrobně vymezuje podmínky udělování povolení předem pro opětovnou výsadbu a podmínky, za nichž členské státy mohou rozhodnout o omezení opětovné výsadby ve stejném zemědělském podniku. Stanoví rovněž pravidla uplatňování sankcí týkajících se nepovolené výsadby. Dále prováděcí nařízení komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, provádí výše zmíněné nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, pak stanoví pravidla týkající se nového systému povolení pro výsadbu révy.

Předkládaný návrh novely si vedle adaptace přímo použitelných předpisů Evropské unie v oblasti vinohradnictví klade za cíl zavést zásadní novou úpravu nakládání s nebalenými výrobky z révy vinné a zejména pak se sudovým vínem. Sudová vína se v posledních letech stala jedním z nejvíce falšovaných zemědělských produktů. Nebalené výrobky z révy vinné a sudové víno obzvlášť jsou ve větší míře vystaveny podvodnému jednání s ohledem na skutečnost, že je snazší s jejich parametry manipulovat, nežli s výrobky, které jsou uváděny do oběhu již jako balené prodejní jednotky s jednorázovým uzávěrem. Rovněž unijní právní úprava upozorňuje na skutečnost, že zejména volné (nebalené) víno je obzvlášť náchylné k manipulaci s ním, popřípadě k zásahům, které vedou k jeho falšování (viz bod 32 preambule nařízení Komise (ES) č. 436/2009). Kontrola nebaleného produktu v opakovaně naplnitelných obalech je z povahy věci nanejvýš problematická. Stávající úprava jejich uvádění do oběhu prakticky vůbec nereguluje. Velice složitá pak je i problematika prokázání odpovědnosti za zjištěné protiprávní jednání. Ačkoliv platí princip objektivní odpovědnosti, velice často se jednotlivé subjekty snaží přenášet svou odpovědnost na předchozí případně následný článek řetězce, s tím, že na jejich úrovni byl produkt ještě bezvadný nebo naopak že nevyhovující produkt již takto obdržely. Neomezený počet článků řetězce tento problém značně umocňuje.

V současné době je současně nedostatečně podchycena informovanost orgánu dozoru o nebalených výrobcích z révy vinné, které jsou do České republiky přiváženy z jiných členských států a ze třetích zemí. Jedná se přitom o vysoká množství produktů (až 70 % vína Česká republika dováží), z nichž velká část jsou produkty nebalené, které jsou určeny pro další výrobu v České republice (jedná se o surovinu), nebo jsou dále baleny anebo jsou určeny k nabídce spotřebiteli jako produkty nebalené například jako sudové víno. V případě těchto produktů je Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci každoročně zjišťováno nezanedbatelné množství nedodržení právních předpisů, přičemž se tak často děje až ve fázi, kdy již jsou produkty dále distribuovány po České republice a je následně obtížné resp. často nemožné dohledat, kde došlo ke vzniku zjištěného nedostatku. Stejně tak se je bez dostatečných informací o pohybu těchto výrobků obtížné zachytit problém hned na počátku a zabránit tak distribuci nevyhovujícího produktu v rámci České republiky.

Výsledky rozborů vzorků vín odebraných Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí k laboratorním analýzám v letech 2012-2015

	2015 (do 7. října)	2014	2013	2012
Celkem odebraných vzorků	1292	864	1 082	850
Celkem vzorků: sudové čepované víno	732	471	514	413
... z toho nevyhovující počet vzorků	240 (33%)	151 (32 %)	165 (32 %)	159 (38 %)

Jak dokládají výše uvedená data Státní zemědělské a potravinářské inspekce, jen v roce 2014 zkontrolovala inspekce laboratorně 471 vzorků sudového vína, z čehož 151 vzorků nevyhovělo. V případě balených lahvových vín pak bylo v laboratoři zkontrolováno 393 vzorků, z čehož 88 nevyhovělo, takže ani zde není situace zdaleka ideální. V roce 2014 bylo vedeno 213 správních řízení, což je zvýšení o 69 % oproti roku 2013. Výše pokut udělených při výrobě vína a uvádění vína a vinařských produktů do oběhu v České republice činila 16,8 mil. Kč, což je nárůst o 167 % oproti roku 2013. To poukazuje i na rostoucí závažnost správních deliktů. Přes zvýšený kontrolní tlak v posledním období se podíl nevyhovujících vzorků sudových čepovaných vín nesnižuje a konstantně osciluje mezi 32 – 38 %. Vzhledem k nízké spolehlivosti identifikačních údajů u sudových vín lze přitom mnohem hůře cílit kontrolu na problematické kontrolované osoby. Výběr vzorků čepovaných vín k odběru tak do jisté míry probíhá „naslepo“, zatímco u vín lahvových je možná kontrolní úsilí zaměřit mnohem přesněji, jak se v poslední době děje například vůči vínům původem z Moldávie, Bulharska a Makedonie.

U nebalených vín se vykytují zásadní porušení enologických postupů, které pokud jsou zjištěny, je vyžadováno právem Evropské unie, aby takový produkt byl zlikvidován. Jedná se například o přidavek vody nebo o nadlimitní zvyšování přirozeného obsahu alkoholu v rozporu s přílohou VIII část II. nařízení (EU) č. 1308/2013. Dále nejsou dodržována omezení stanovená v příloze I A nařízení (ES) 606/2009 – pro kyselinu sorbovou, kyselinu citronovou, v příloze I B nařízení (ES) č. 606/2009 – mezní hodnoty oxidu siřičitého, příloze I C nařízení (ES) č. 606/2009 – mezní hodnoty těkavých kyselin, v příloze I D nařízení (ES) č. 606/2009 – podmínky slazení. Překročení limitů pro konzervanty oxid siřičitý a kyselinu sorbovou může mít dokonce vliv na zdraví spotřebitelů.¹ Často je u sudových vín zjištěno, že byly vyrobeny nepovolenými enologickými postupy, kdy je ve vínech prokázán například nepovolený přídavek syntetického glycerolu a podobně. Falšování vína má přitom značný negativní potenciál pro poctivé provozovatele, kteří nemohou cenově konkurovat těmto falšovaným výrobkům, které ostatně ani nelze za víno označit, protože nesplňují základní požadavky na výrobek, který může nést zákonný název „víno“.

V souladu s čl. 83 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 je proto zřejmé, že je na národní úrovni nutné zavést soubor opatření, které umožní, aby kontrolní orgán měl

¹ Blíže ke kontrolním zjištěním Státní zemědělské a potravinářské inspekce viz <http://www.potravinynapranyri.cz/Search.aspx?scategory=2&scategory2=3&stext=v%e3%adno&lang=cs&design=default&archive=actual&listtype=tiles&page=1>.

dostatek informací a prostoru pro vykonání nezbytných kontrol, které zajistí ochranu spotřebitele.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 stanoví rovněž pravidla pro označování produktů odvětví vína a jejich obchodní úpravu, zohledňující legitimní zájmy spotřebitelů i producentů, neboť rozdíly v právních předpisech jednotlivých členských států při označování produktů odvětví vína mohou bránit řádnému fungování vnitřního trhu. Mimo to mohou mít popis, označování a obchodní úprava produktů odvětví vína velký vliv na jejich úspěch na trhu. Stávající úprava na národní úrovni však obsahuje nevyhovující požadavky na označování sudového vína, které jsou navíc zcela nepatřičné pro označování vína tzv. rozlévaného, prodáváného například v restauracích z obalů určených pro spotřebitele. Dále je na místě napomoci odlišní produkce českých a moravských vín vyrobených z tuzemské suroviny od vín z jiných členských států být i plněných na území České republiky. V současné době pro spotřebitele tato produkce může splývat, a tak může docházet ke klamání spotřebitele ohledně původu produktu.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Platnou právní úpravu tvoří přímo aplikovatelné předpisy Evropské unie v oblasti společné organizace zemědělských trhů a jejich následné promítnutí do příslušných předpisů členského státu. Těmito obecně závaznými a přímo použitelnými předpisy Evropské unie jsou:

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 992/72, (EHS) č. 234/79, (ES) 1037/2001, a (ES) č. 1234/2007,
- nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008 o společné organizaci trhu s vínem, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína,
- nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, v platném znění,
- nařízení Komise (ES) č. 436/2009 ze dne 26. května 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o registr vinic, povinná prohlášení a shromažďování údajů pro sledování trhu, průvodní doklady pro přepravu vinařských produktů a evidenční knihy vedené v odvětví vína, v platném znění,
- nařízení Komise (ES) č. 607/2009 ze dne 14. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů, v platném znění,
- nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy,
- prováděcí nařízení Komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy.

Národním předpisem, který se zaměřuje pouze na specifické otázky, jejichž úprava je právem Evropské unie členským státům přikázána nebo umožněna, je pro oblast společného trhu s vínem zákon o vinohradnictví a vinařství. S ohledem na probíhající změny v legislativě Evropské unie (zejména pak na nové nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 týkající se společné organizace trhů se zemědělskými produkty a na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, a na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, je však třeba znění tohoto zákona přizpůsobit novým přímo použitelným a bezprostředně aplikovatelným nařízením Evropské unie.

Jednotlivé položky produkčního potenciálu vinic v České republice

A.	obhospodařované plochy vinic	17 463,51 ha
B.	plochy vykloučených vinic	71,43 ha
C.	plochy s právem na opětovnou výsadbu vinic	853,01 ha
D.	stávající práva na výsadbu ve státní rezervě	1 245,50 ha

ad B. Plochy vykloučených vinic v České republice (v hektarech) podle jednotlivých vinařských podoblastí

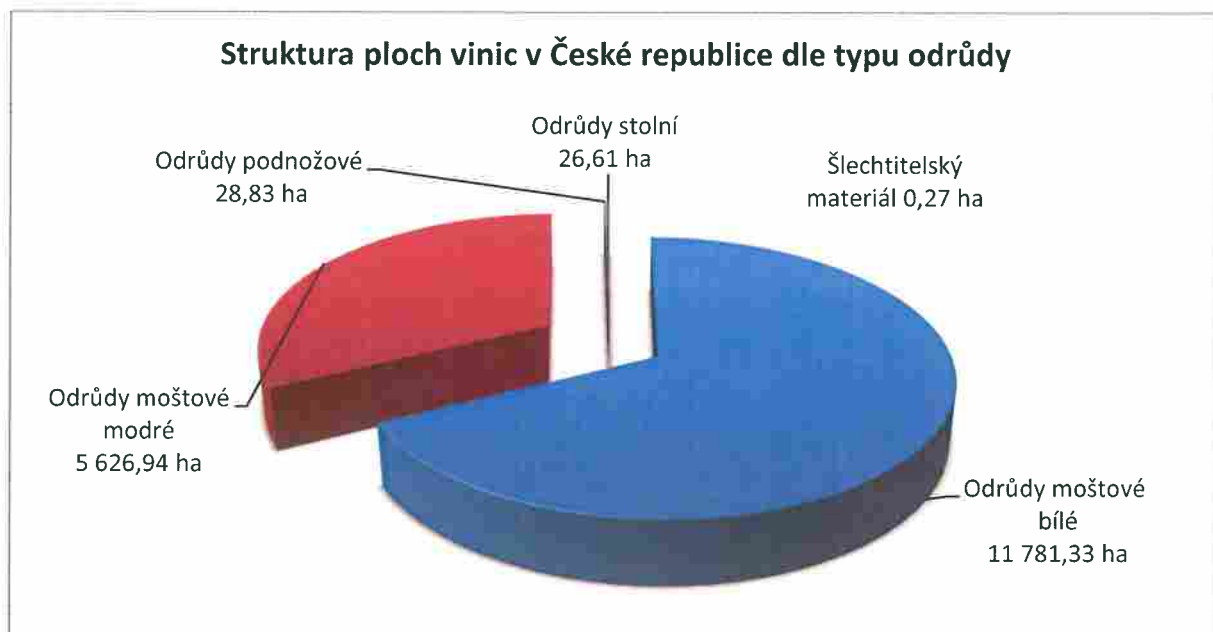
Vinařská podoblast	2012	2013
Litoměřická	2,00	2,00
Mělnická	2,43	1,93
Mikulovská	7,28	3,71
Slovácká	43,09	23,96
Velkopavlovická	33,71	21,15
Znojemská	25,30	18,69
Morava-ostatní	0,06	x
Celkem	113,87	71,44

ad C. Práva na opětovnou výsadbu v České republice (v hektarech)

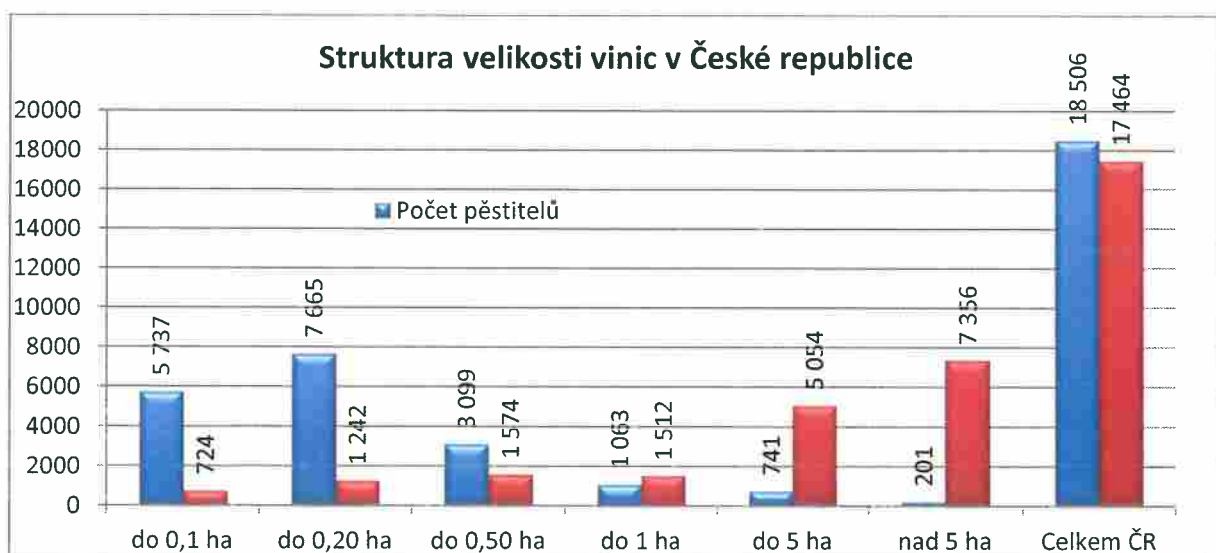
Vinařská oblast	2012	2013
Čechy	50,16	61,66
Morava	923,17	791,35
Celkem	973,33	853,01

Obhospodařovaná plocha vinic v České republice je v současnosti 17 463, 51 hektarů, přičemž produkční potenciál České republiky činí 19.633,45 hektarů. Z celkové obhospodařované plochy vinic tvoří více než dvě třetiny odrůdy moštové bílé, jednu třetinu odrůdy moštové modré a zanedbatelný podíl (necelé 0,5 %) připadá na stolní a podnožové

odrůdy a šlechtitelský materiál. Nejčastěji pěstovanými odrůdami révy vinné jsou Veltlínské zelené, Müller Thurgau, Ryzlink rýnský a Ryzlink vlašský z bílých odrůd, Svatovavřínecké, Frankovka, Zweigeltrebe a Rulandské modré z modrých odrůd. K největším vinařským obcím v České republice pak patří Velké Bílovice, Valtice, Čejkovice, Mikulov, Dolní Dunajovice, Novosedly, Velké Pavlovice, Vrbovec a Mutěnice.



Pokud se týká aktuální struktury vinic v České republice podle jejich velikosti a počtu pěstitelů (k 31. 12. 2013 bylo zaregistrováno 18,5 tisíce pěstitelů), lze vysledovat, že 31 % z celkového počtu pěstitelů obhospodařuje vinice s plochou do 0,1 ha. Součet ploch těchto drobných vinic však tvoří pouze 4 % z celkové plochy vinic v České republice. Na druhé straně dochází ke koncentraci vinic o velké rozloze u malého počtu „velkých“ pěstitelů. Pěstitelů s vinicemi nad 5 ha osázené plochy je pouze 1 % z celkového počtu pěstitelů, ti to však obhospodařují více než 40 % celkové plochy vinic v České republice.

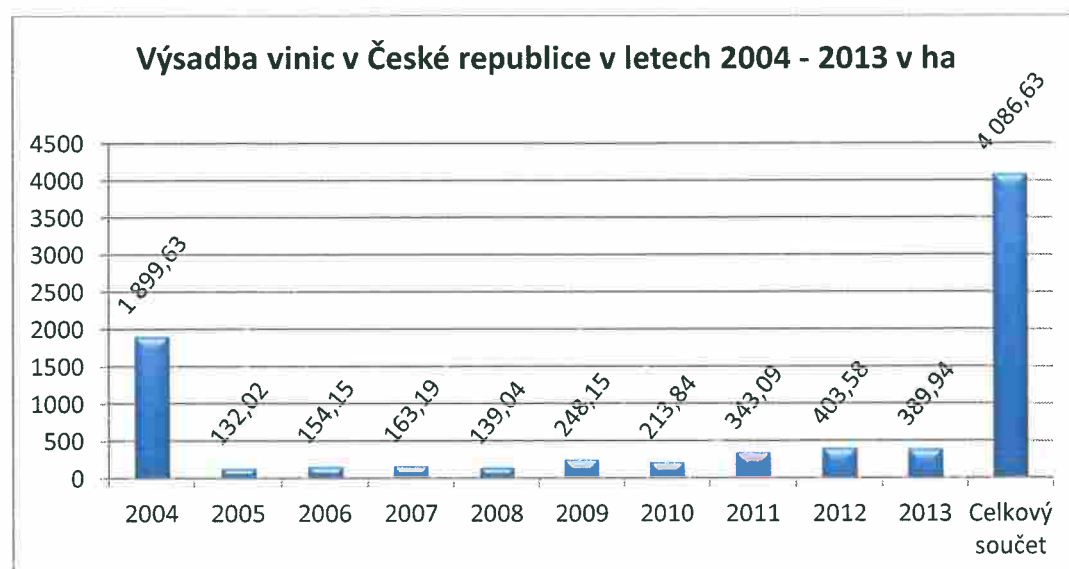


(počet pěstitelů se vztahuje pouze na osázené vinice)

S ohledem na podporu výsadby vinic do roku 2004 je podíl ploch mladých vinic dosud významný – na jejich podílu se uplatňuje využití práv na opětovnou výsadbu vinic a práva na novou výsadbu udělená ze státní rezervy. Podíl mladých výsadeb se v roce 2013 zvýšil proti roku 2012 o 2 %. O jeden procentní bod se snížil podíl plodných vinic. V plné plodnosti je téměř polovina ploch vinic. Nepatrně se snižuje podíl vinic nad 30 let, z nichž některé jsou pěstiteli opouštěny pro nerentabilitu pěstování hroznů.

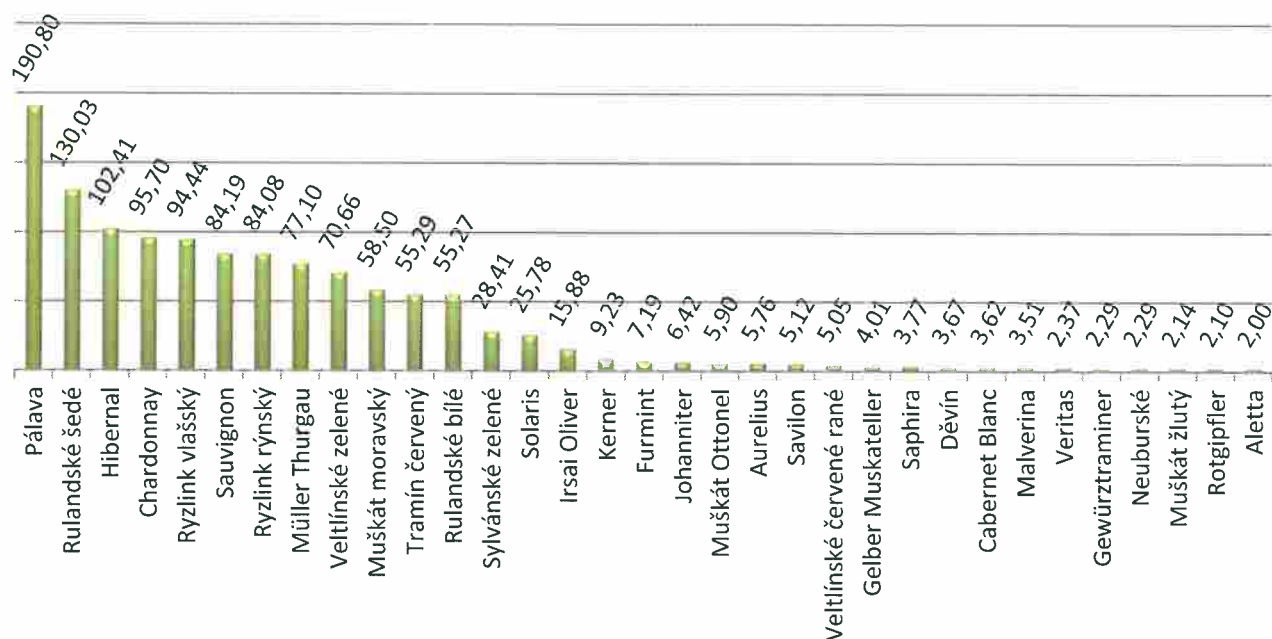


V roce 2013 bylo v České republice vysázeno cca 390 hektarů nových vinic, což byl mírný pokles oproti předchozímu roku (2012 – 404 hektarů). Následující graf dokládá pokles výsadby vinic po roce 2004 po předchozím období masivních výsadeb před vstupem České republiky do Evropské unie, jako důsledek ukončení výplaty státních dotací a dotací z Vinařského fondu na výsadbu nových vinic. Mírný nárůst nově vysázených ploch vinic lze pozorovat od roku 2009.

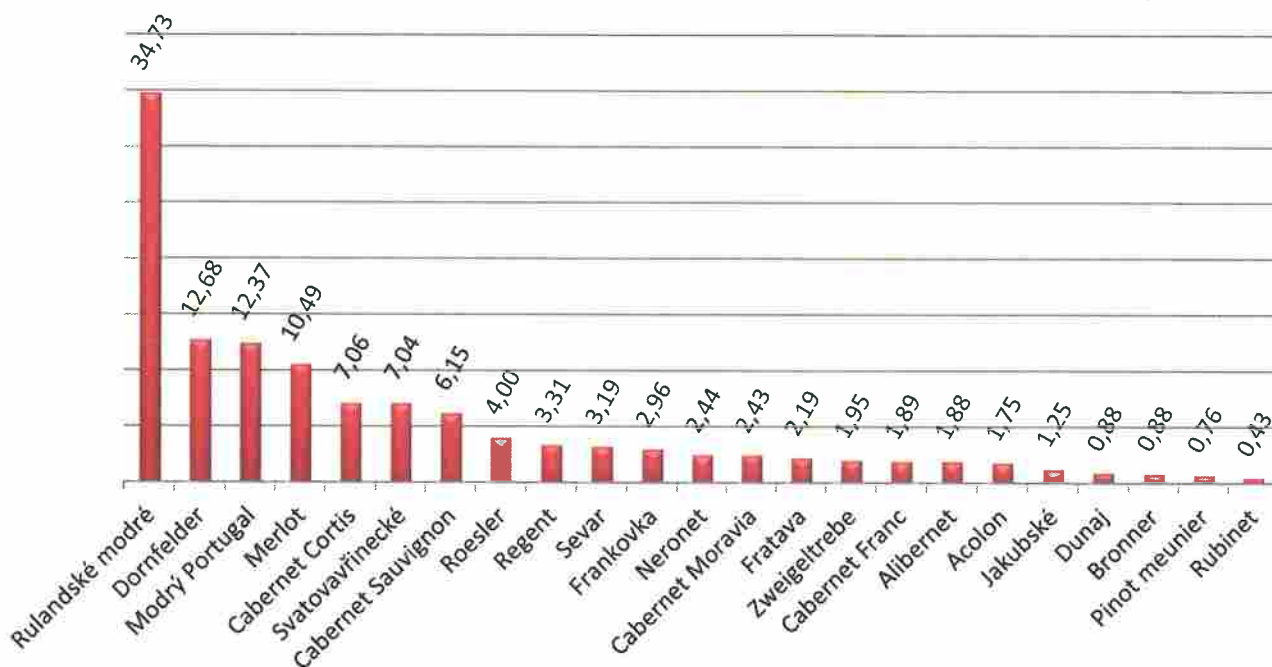


V letech 2010 – 2013 patřily mezi nejčastěji vysazované odrůdy v mladých výsadbách z bílých odrůd Pálava, Rulandské šedé, Hibernál, Chardonnay a Ryzlink vlašský; z modrých odrůd pak výrazně převažovalo Rulandské modré a dále pak Dornfelder, Modrý Portugal a Merlot.

Zastoupení bílých odrůd v mladých výsadbách v ha (2010 - 2013)



Zastoupení modrých odrůd v mladých výsadbách v ha (2010 - 2013)



Ke konci vinařského roku 2013/2014 (tj. k datu 31. 7. 2014 – vinařským rokem se rozumí hospodářský rok zahrnující období od 1. srpna kalendářního roku do 31. července následujícího kalendářního roku) evidoval Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský 17 531 hektarů ploch vinic osázených moštovými odrůdami v České republice. V minulém vinařském roce 2012/2013 to bylo ke stejnému datu 17 404 hektarů. Meziroční nárůst ploch vinic je výsledkem snahy vinařů reagovat na trendy v oblíbě vína jako kulturního nápoje.

Celková plocha vinic všech odrůd moštových, stolních a podnožových včetně pokusných vinic k 31. červenci 2013 byla 17 557 hektarů. O rok později to bylo 17 668 hektarů, což je nárůst plochy o 0,6 %. O více než jedno procento přibýlo ploch vinic ve vinařské oblasti Čechy. Největší dynamika nárůstu ploch byla zaznamenána v litoměřické vinařské podoblasti, kde se plocha zvýšila o 5 %, naopak v mělnické podoblasti klesla plocha vinic o 2 %. Ve vinařské oblasti Morava meziročně stoupla plocha vinic o 0,61 %.

Plocha osázených vinic v České republice v letech 2013 a 2014 (vždy k 31.7.)

Vinařská podoblast	2013	2014	přírůstek/úbytek (%)
Čechy	644,1	652,4	1,3
litoměřická	285,9	301,2	5,4
mělnická	348,0	341	-2,0
Čechy – ostatní	10,2	10,3	0,7
Morava	16 912,8	17 015,9	0,6
mikulovská	4 611,1	4 689,0	1,7
slovácká	4 313,0	4 354,2	1,0
velkopavlovická	4 823,7	4 8306,9	0,3
znojemská	3 155,6	3 126,2	-0,9
Morava-ostatní	9,4	9,6	1,6
Celkem	17 557,0	17 668,4	0,6

Nejvíce vysazovanou odrůdou v roce 2014 se stala aromatická odrůda Pálava. Pěstovala se na ploše 416 hektarů. Meziroční nárůst její plochy byl 12 %. Dynamicky se zvyšují plochy odrůd skupiny PIWI. To jsou tzv. ekologické (interspecifické) odrůdy. Jejich nárůst je v souhrnu téměř 20 %. V této skupině je odrůdou s největší výměrou 162 hektarů Hibernál. Jeho plocha se zvětšila skoro o 19 %. Na dalších místech jsou odrůdy Solaris s výměrou 33 hektarů (nárůst o 23 %) a Johanniter s 15 hektary (38 % nárůst). Z odrůd zapsaných ve Státní odrůdové knize České republiky je to Malverina, pěstovaná na 10 hektarech, což je o 13 % víc než v roce minulém. Z modrých interspecifických odrůd se nejvíce pěstuje Cabernet Cortis, a to na ploše 8 hektarů.

Podle údajů Českého statistického úřadu bylo v roce 2013 sklizeno celkem 74 721 tun hroznů révy vinné, což je o 25 % více než v roce předchozím. Výnos hroznů révy vinné se pohyboval na úrovni 4,77 t/ha.

Podle údajů Svazu vinařů České republiky zhruba polovinu sklizeného množství hroznů prodávají pěstitelé v České republice každoročně zpracovatelům. Tento podíl však není stabilní, pohybuje se od 48 do 66 % sklizeného množství hroznů. Pěstitelské podniky prodávají hrozny nikoliv podle cukernatosti a výnosu hroznů či jejich ceny v daném roce, ale na základě již dřívějšího rozhodnutí o jejich prodeji. To znamená, že cca 56 % sklizených hroznů bude v každém roce prodáno. Velkou roli zde pravděpodobně hrají dlouhodobé obchodní smlouvy.

Sklizeň hroznů révy vinné v České republice v letech 2004 – 2014

Hrozny révy vinné	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
celková sklizeň (t)	69 733	62 597	57 635	99 029	98 323	68 737	45 923	91 253	59 990	74 721	63 533
<i>meziroční index (%)</i>	x	-10	-8	72	-1	-30	-33	99	-34	25	-15
výnos (t/ha)	5,38	4,39	3,71	5,82	6,03	4,27	2,87	5,70	3,83	4,77	4,03
<i>meziroční index (%)</i>	x	-18	-15	57	4	-29	-33	99	-33	25	-16

Svaz vinařů České republiky provádí pravidelné šetření výsledků sklizně hroznů v členských podnicích a jejich data zahrnují cca 1/5 – 1/4 plochy vinic v České republice. Při posledním zpracování výsledků bylo zjišťováno, zda průměrná cena hroznů v České republice v letech 1997 – 2013 byla závislá na jejich cukernatosti, výnosu či pouze na daném roku. Výsledky těchto šetření ukazují, že průměrná cena moštových hroznů v jednotlivých letech prakticky vůbec nezávisí na cukernatosti či výnosu hroznů, ale pouze na daném roku. Z toho vyplývá, že cenu ovlivňují jiné než pěstitelské faktory – pravděpodobně je to nabídka a poptávka na trhu s vínem, zásoby vína apod. Cena hroznů se meziročně zpravidla mění jen málo.

Produkce vína v České republice se v posledních třech letech (sledováno za vinařský rok) pohybuje okolo 500 tis. hl/rok. Z celkové produkce vína v České republice připadají cca 2/3 na bílá vína a 1/3 připadá na vína červená.

Produkce vína v České republice ve vinařských letech 2009/2010 – 2013/2014

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	odhad 2014/2015
produkce vína (tis. hl)	570	366	650	487	650	532
<i>meziroční index (%)</i>	x	-36	78	-25	34	-18

V České republice výrazně převažuje výroba vinařských produktů v režimech „vína s CHOP“, tj. vína s chráněným označením původu, a „vína s CHZO“, tj. vína s chráněným zeměpisným označením. Aktuální seznam vín s CHOP/CHZO lze dohledat v registru Evropské komise E-Bachchus, který obsahuje rejstřík označení původu a zeměpisných označení chráněných v Evropské unii podle nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, uvádí zeměpisná označení a označení původu zemí, které nejsou členy Evropské unie, chráněná v Evropské unii v souladu s dvoustrannými dohodami o obchodu s vínem, které byly uzavřeny mezi Evropskou unií a těmito nečlenskými zeměmi, a uvádí tradiční výrazy chráněné v Evropské unii podle nařízení Rady (ES) č. 1234/2007.

Po vstupu České republiky do Evropské unie se za dovoz vína do České republiky považuje pouze dovoz vína ze třetích zemí – vedle něj pak existuje převoz vína mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie, tj. intraunijní obchod s vínem, který má též svá specifická pravidla (pro obchodování v rámci Evropské unie platí volný oběh zboží s tím, že víno musí splňovat požadavky právních předpisů Evropské unie). Pro snazší orientaci/přehled se slovem dovoz v tabulkách myslí jak dovoz ze třetích zemí, tak i intraunijní obchod.

Produkce vína v České republice podle kategorie vyrobeného produktu (v tis. hl)

tis. hl	vína s CHOP	vína s CHZO	odrůdová vína	jiná
2011/2012	245	56	9	21
2012/2013	310	130	20	10
2013/2014	561	58	8	23

Dovoz vína do České republiky (včetně intraunijního převozu)

DOVOZ (včetně intraunijního převozu)							
kalendářn í rok	vinařský produkt	celkem		z EU		ze SR	
		hl	tis. Kč	hl	tis. Kč	hl	tis. Kč
2011	šumivé víno	44 467	300 558	43 706	295 443	620	2 260
	perlivé víno	31 220	92 850	31 214	92 457	6	46
	víno do 2l	816 461	2 242 195	688 072	1 754 596	53 775	111 750
	– z toho bílé víno	399 436	915 404	358 961	797 799	31 578	56 132
	víno nad 2l	688 043	750 022	688 001	749 799	121 554	167 835
	– z toho bílé víno	406 248	438 671	406 244	438 622	74 008	103 768
	vinný mošt	8 760	15 655	8 760	15 655	0,2	1,1
	celkem	1 588 951	3 401 280	1 459 753	2 907 950	175 955	281 892
	vermuty	48 827	177 008	48 825	176 969	4	27

2012	šumivé víno	3 713	152 606	3 713	152 606	20	122
	perlivé víno	20	249	20	249	0	0
	víno do 2l	769 054	2 375 933	66 891	2 113 505	67 436	150 882
	– z toho bílé víno	502 089	1 379 068	497 864	1 358 280	39 608	83 952
	víno nad 2l	218 323	325 479	218 285	325 319	31 975	44 815
	– z toho bílé víno	97 208	141 300	97 190	141 200	10 656	14 469
	vinný mošt	1 913	5 452	1 905	5 226	0,16	0,4
	celkem	993 023	2 859 719	290 814	2 596 905	99 431	195 819
	vermuty	49 167	330 198	49 155	187 472	0	0
2013	šumivé víno	3 967	158 888	3 966	158 851	80	275
	perlivé víno	50	457	48	418	0	0
	víno do 2l	621 078	2 408 346	618 234	2 389 934	97 755	261 183
	– z toho bílé víno	452 658	1 517 935	449 938	1 500 562	63 746	164 101
	víno nad 2l	179 237	271 682	177 726	269 845	40 616	70 786
	– z toho bílé víno	79 645	116 202	78 889	115 277	12 602	21 476
	vinný mošt	7 866	16 843	7 865	16 654	0	0
	celkem	812 198	2 856 216	807 839	2 835 702	138 451	332 244
	vermuty	48 160	216 862	48 057	216 252	55	210

Zdroj: Vlastní šetření Ministerstva zemědělství.

Vývoz vína z České republiky (včetně intraunijního převozu)

VÝVOZ (včetně intraunijního převozu)							
kalendářní rok	vinařský produkt	celkem		do EU		do SR	
		hl	tis. Kč	hl	tis. Kč	hl	tis. Kč
2011	šumivé víno	2 096	26 002	1 964	24 954	378	7 819
	perlivé víno	253	2 482	252	1 778	54	414
	víno do 2l	93 331	330 607	91 506	317 862	78 267	246 292
	– z toho bílé víno	44 417	156 460	43 532	149 992	38 128	119 947
	víno nad 2l	156 050	198 166	155 803	197 082	155 553	196 507

	– z toho bílé víno	88 581	112 961	88 581	112 957	88 581	112 957
	vinný mošt	261,93	338,57	261,93	338,57	259,86	321,03
	celkem	251 992	557 596	249 787	542 015	234 512	451 353
	vermuty	665	2 464	665	2 462	397	2 004
2012	šumivé víno	228	13 534	212	13 269	110	7 335
	perlivé víno	0,5	8	0,5	8	0	0
	víno do 2l	105 211	392 486	850 88	333 665	72 184	264 330
	– z toho bílé víno	66 913	246 320	65 898	235 831	58 144	193 648
	víno nad 2l	9 681	13 954	9 328	13 005	9 107	12 454
	– z toho bílé víno	287	846	111	372	26	183
	vinný mošt	6	49	6	49	2,6	22,5
	celkem	115 127	420 031	94 634,50	359 996	81 403,60	284 141,50
	vermuty	3 535	14 594	2 893	10 036	678,9	4067
2013	šumivé víno	422	19 540	385	16 458	76	3 969
	perlivé víno	1	13	1	13	0,4	4
	víno do 2l	97 641	405 173	96 377	374 489	81 664	278 841
	– z toho bílé víno	67 837	263 955	66 974	248 808	57 258	185 847
	víno nad 2l	40 686	86 723	40 686	86 669	36 599	72 609
	– z toho bílé víno	18 387	38 612	18 388	38 613	16 643	33 351
	vinný mošt	1 031	1 498	1 031	1 498	1 020	1 407
	celkem	139 781	512 947	138 480	479 127	119 359	356 830
	vermuty	16 951	83 481	10 164	47 863	1 420	6 804

Zdroj: Vlastní šetření Ministerstva zemědělství.

Pokud jde o druhou zásadní oblast navrhované úpravy, jež má za cíl omezit falšování vína v oblasti zejména sudového vína, je na místě uvést, že stávající právní úprava je nedostatečná. Na nebalené víno se použijí pouze běžné instituty, které jsou společné pro všechny produkty z révy vinné bez ohledu na skutečnost, zda jsou balené nebo nebalené. Jak již bylo uvedeno výše, nebalené výrobky z révy vinné jsou z povahy věci ve větší míře náchylné k manipulaci nežli výrobky balené. Je zde rovněž problém s uplatněním principu objektivní odpovědnosti v případě snahy o došetření nevyhovujícího výsledku u předchozích článků prodejního řetězce, které prověřovaný výrobek dodaly. Prakticky většina malých a středních

maloobchodníků je navíc stávající úpravou zproštěna povinnosti vedení evidenčních knih o zásobách, což ještě více snižuje možnosti orgánů dozoru. Jedná se o úpravu v § 3 písm. p) platného znění zákona ve vztahu k vymezení malého množství, což je klíčové pro vymezení maloobchodníka a stanovení povinnosti vést evidenční knihy. Dalším relevantním ustanovení je § 16 odst. 7 platného znění zákona, kde je upravena problematika označování sudového vína. Další specifický režim platné znění zákona neobsahuje.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Novela zákona o vinohradnictví a vinařství se týká všech podnikatelů, kteří vyrábějí víno, případně jej uvádějí do oběhu či s ním obchodují. Lze tak předpokládat, že se tento předpis dotkne nejméně 70.000 pěstitelů révy vinné, výrobců vína a obchodníků, kteří víno nakupují a prodávají.

1.5 Popis cílového stavu

Návrhem bude zajištěn soulad zákona o vinohradnictví a vinařství s právem Evropské unie. Návrh současně reaguje na potřeby vinohradnické a vinařské praxe a vychází z poznatků z jeho dosavadního užívání. Zároveň zajišťuje zavedení série opatření k potírání černého trhu s vínem (zejména se sudovým vínem) v České republice.

1.6 Zhodnocení rizika

V případě, že by nedošlo k přijetí navrhovaného právního předpisu, nebylo by možné zajistit plnění požadavků vyplývajících pro Českou republiku z příslušných přímo použitelných předpisů Evropské unie a soulad s právem Evropské unie – Česká republika by tak neplnila své povinnosti vyplývající pro ni z předpisů Evropské unie, kterými je vázána. Zároveň by nebylo možné aplikovat opatření, která povedou k eliminaci černého trhu s vínem (a to zejména se sudovým vínem) v České republice.

2. Návrh variant řešení

2.1 Varianty regulatorně-technického řešení

Při zvažování různých variant identifikovaného problému z obecného (regulatorně-technického) hlediska, které by mohly vést ke stanovenému cíli, bylo zvažováno pouze řešení v podobě legislativního materiálu. Důvodem je skutečnost, že identifikovaný problém je možné řešit pouze legislativní formou, konkrétně návrhem zákona.

Bez předkládaného návrhu zákona není možné garantovat splnění povinností vyplývajících z předpisů Evropské unie pro Českou republiku jakožto členský stát Evropské unie, ve kterém se pěstuje réva vinná, vyrábí víno a obchoduje s vínem. Zároveň by nebylo možné aplikovat opatření, která povedou k eliminaci černého trhu s vínem (zejména se sudovým vínem) v České republice.

2.2 Varianty věcného řešení

2.2.1 Problematika vinohradnictví

Varianta 1 („nulová“)

Z hlediska cílového stavu nebyla zvažována první (nulová) varianta řešení identifikovaného problému, neboť bez právního předpisu zajišťujícího adaptaci našeho právního řádu na nařízení Evropské unie nelze zajistit plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku jakožto členský stát Evropské unie z jejich předpisů.

Varianta 2

Při zvažování různých variant identifikovaného problému, které by mohly vést ke stanovenému cíli, byla zvažována pouze druhá varianta řešení identifikovaného problému. Důvodem je skutečnost, že identifikovaný problém je možné řešit pouze legislativní formou, konkrétně novelou zákona o vinohradnictví a vinařství. Bez přijetí tohoto zákona není možné naplnit identifikovaný problém, respektive stanovený cíl adaptace příslušných přímo použitelných unijních předpisů. V oblasti vinohradnictví přitom není potřebné jít nad rámec požadavků stanovených unijními předpisy.

Tato varianta řešení je řešením dlouhodobým, nebudou-li přijaty nové přímo použitelné předpisy Evropské unie.

2.2.2 Regulace nebalených výrobků z révy vinné, zejména tzv. sudového vína

Varianta 1 („nulová“)

Zachování stávajícího právní úpravy bez další regulace by vedlo k další eskalaci identifikovaného problému, což by mělo za důsledek další negativní dopad na zájmy spotřebitelů, poctivých provozovatelů potravinářských podniků a v neposlední řadě na produkci vína v České republice a dovoz kvalitních vín do České republiky.

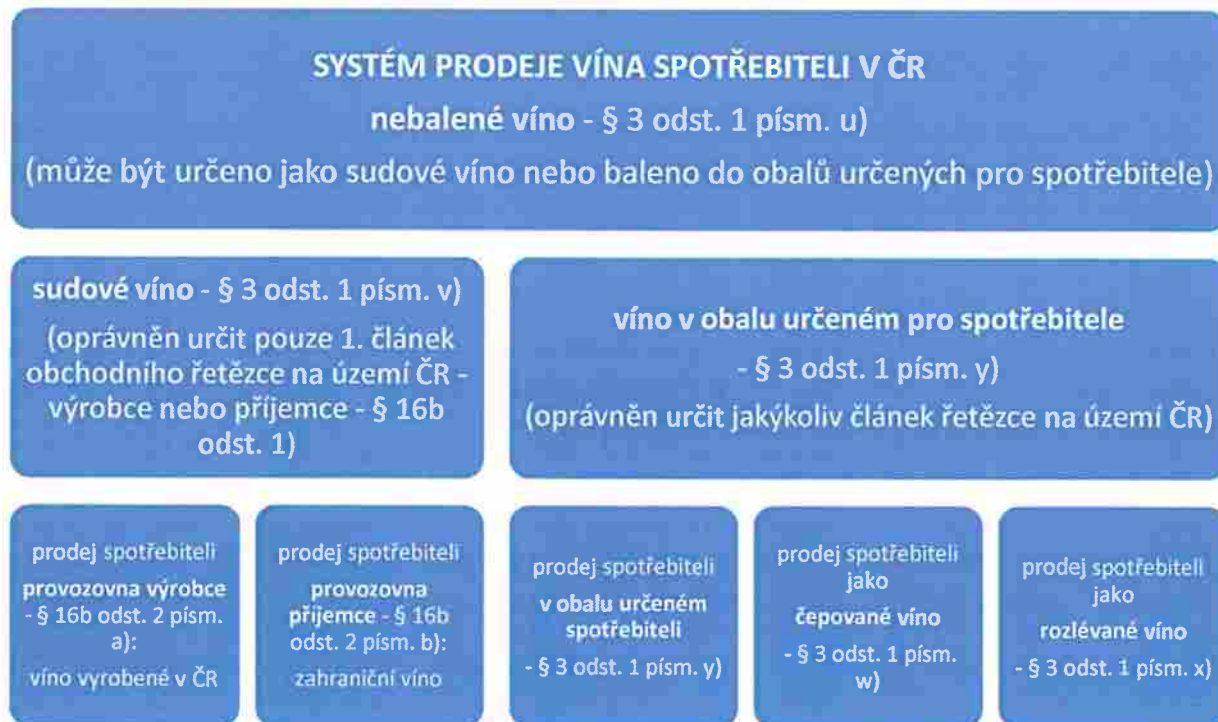
Varianta 2 (umožnění prodeje sudového vína pod víchou pouze v případě vína vyrobeného v České republice z hroznů sklizených v České republice, ostatní vína by musela být prodávána z obalů s jednorázovým uzávěrem)

Tato varianta by představovala významnou a radikální regulaci pro uvádění do oběhu zahraničních vín, jejichž výroba probíhá většinou v jiném členském státě nebo třetí zemi. Taková vína by mohla být uváděna pouze z obalů s jednorázovým uzávěrem. S ohledem na nerovnost přístup k zahraničním vínům v rámci vnitřního trhu však nebyla tato varianta zvolena.

Varianta 3 (umožnění prodeje sudového vína pouze v provozovnách výrobců vína resp. příjemců vína ze zahraničí a další komplex opatření – omezení malého množství sudového vína prodaného maloobchodníkem na 1000l/rok, oznamovací povinnost pro nebalené produkty révy vinné, povinnost uskladnit nebalené víno po určitou dobu před další distribucí)

Tato varianta představuje poměrně jednoduché legislativní řešení, které by obdobně jako varianta 2 přineslo zásadní regulaci prodejního řetězce provozovatelů, kteří sudové víno uvádí do oběhu směrem ke spotřebiteli. Byl by nastaven stejný režim pro tuzemské i zahraniční víno s tím, že by takové víno jako sudové mohl nabízet spotřebiteli pouze první článek, tj. výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína ze zahraničí. Výrobce vína by byl rovněž subjekt, který si víno nechá jiným výrobcem zpracovat za účelem jeho uvádění do oběhu. Příjemcem nebaleného vína by byl rovněž subjekt, který si zahraniční nebalené víno nechá přivést. S ohledem na pozici výrobce resp. příjemce z pohledu deliktů odpovědnosti podle zákona by byl takový subjekt odpovědný za správné delikty v případech zjištěných porušení zákona. Přínosem této varianty by byla jednoznačně určitelná odpovědnost provozovatele za parametry produktu uváděného do oběhu. Tato varianta současně nutně znamená zásadní omezení prodeje sudového vína spotřebiteli všemi dalšími články řetězce, například vinotékami, které nebudou v pozici výrobce nebo příjemce.

Upravit by současně bylo nutné i situace, kdy je víno prodáváno spotřebitelům jako nebalená potravina ve smyslu zákona č. 110/1997 Sb. z obalů určených pro spotřebitele. Jedná se o prodej čepovaného a rozlévaného vína. V rámci tohoto prodeje by totiž mohl být obcházen restriktivně nastavený režim prodeje sudového vína. Systém prodeje vína navrhovaný ve variantě 3 lze schematicky znázornit takto:



V rámci této varianty je pak možné uvažovat i o dalším komplexu opatření, jako je například omezení malého množství sudového vína prodaného maloobchodníkem na 1000 litrů za rok ze stávajících 750 hektolitřů by bylo zcela logickým krokem, když stávající úprava se ukazuje jako příliš benevolentní. Oznamovací povinnost by zajistila informovanost dozorových

orgánů o přivezení nebalených výrobků z révy vinné do České republiky a to v reálném čase, což by umožnilo v závislosti na analýze rizika vhodné nastavení kontrolní činnosti. Stejně tak i povinnost uskladnit nebalené víno po určitou dobu v místě určení by umožnila, aby případný kontrolní zásah měl žádoucí efekt hned na počátku a došlo k zamezení další distribuce nevyhovujícího produktu.

Zveřejnění části Registru vinic, z níž bude online zřejmé, ve kterých provozovnách výrobci nebo příjemci zahraničního nebaleného vína prodávají sudové víno, by pak mělo přispět k eliminaci nelegálních nenahlášených prodejen pančovaného sudového vína.

Součástí varianty 3 by mělo být i zavedení výrazně vyšší horní hranice pokuty za porušení nově stanovených povinností. Tato vyšší sazba by s ohledem na možné vysoké zisky plynoucí z protiprávního chování adresátů normy dostatečně plnila svou represivní i preventivní funkci. Pod tuto vyšší sazbu by pak měly spadat i správní delikty týkající se falšování vína (sudového nebo i v obalech určených pro spotřebitele) vymezeného jako zvláště hrubé porušení povolených enologických postupů.

Varianta 4 (vymezení provozoven pro uvádění sudového vína nejen na provozovny výrobců resp. příjemců vína ze zahraničí, ale i na provozovny subjektů, jimž je sudové víno výrobci nebo příjemci přímo dodáváno, zavedení jednorázové kontrolní pásky a příslušné evidenční knihy a další komplex opatření obdobně jako ve variantě 3)

Jedná se o jisté zmírnění dopadů varianty 3 na distribuční síť sudového vína. Prodej sudového vína je možný i v provozovnách subjektů, do nichž výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína ze zahraničí víno přímo dodává. Komplex opatření navrhovaný ve variantě 2 by byl použitelný i v rámci této varianty.

V rámci formulace této varianty bylo rovněž uvažováno o tom, jak definovat obal, ve kterém bude možné nebalené víno vzájemně distribuovat mezi jednotlivými články obchodního řetězce, resp. prodávat konečnému spotřebiteli (uvažovalo se zejména zavedení tzv. „bag in boxů“). Jako základ systému podle této varianty by byl zvolen v současnosti v praxi zcela běžně užívaný přepravní sud, tzv. sud typu „KEG“ (dále jen „keg sud“). Keg sud je obal, který je k prodeji vína využíván i v zahraničí.

Vymezení provozoven pro uvádění sudového vína na trh by pak mělo za cíl alespoň dílčí omezení článků prodejního řetězce na dva a to výrobce vína nebo příjemce přivezeného vína a osobu, které výrobce nebo příjemce sudové víno dodá. Zavedení jednorázových kontrolních pásek a jejich evidence v evidenční knize by pak znesnadnila manipulaci se sudovým vínem.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

3.1.1 Problematika vinohradnictví

Variantu 1 nelze využít vzhledem k nutnosti adaptace přímo použitelných předpisů Evropské unie.

V případě zachování stávajícího znění zákona o vinařství a vinohradnictví nebude možné zajistit plnění povinností vyplývajících z příslušných přímo použitelných předpisů Evropské unie

pro Českou republiku jakožto členský stát Evropské unie, zejména pak aplikaci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 týkajícího se společné organizace trhů se zemědělskými produkty, nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy a prováděcí nařízení Komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy.

Varianta 2 předpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet či ostatní veřejné rozpočty, neboť dochází ke zvýšené administrativní náročnosti jak na straně státu, tak na straně podnikatelů, pokud nevyčerpají povolení k výsadbě vinic, o které stát požádají.

3.1.2 Regulace nebalených výrobků z révy vinné, zejména tzv. sudového vína

Variantu 1 nelze využít, protože by tím nebylo dosaženo sledovaného cíle.

Varianta 2 by přinesla vyšší kontrolu nad víny ze zahraniční suroviny, nicméně byla identifikována jako problematická z pohledu vnitřního trhu.

Varianta 3 by přinesla všechny požadované přínosy i rovné zacházení s tuzemskými a zahraničními víny. Soubor opatření regulující prodej volného (sudového) vína podle varianty 3 se jeví jako nejpříjemnější z možných řešení, které byly zvažovány a diskutovány s odbornou vinařskou veřejností a kontrolními organizacemi, a to zejména na podnět Meziresortní komise k problematice černého trhu s vínem. Varianta 3 představuje komplexní soubor opatření, která by měla napomoci ke zlepšení nevyhovujícího stavu v oblasti sudových vín. Navrhované nastavení představuje efektivní způsob potírání černého trhu se sudovým vínem, neboť zavádí soubor vzájemně se doplňujících opatření, které maximálně zužují prostor pro neoprávněnou manipulaci (falšování) s volným (sudovým) vínem.

Regulace prodeje sudového vína podle varianty 4 je nejméně zatěžující pro podnikatelské prostředí na úrovni maloobchodu. Na druhou stranu však je jejím nedostatkem složitost potřebné regulace a obavy z toho, že by navrhovaný systém jednorázových kontrolních pásek bylo možné poměrně snadno obcházet. S ohledem na svou složitost je tato varianta dosti zatěžující pro výrobce vína a příjemce zahraničního nebaleného vína, kteří by nesli administrativní zátěž spojenou s touto variantou. Oproti variantě 3 by rovněž bylo obtížněji možné přičítat jednotlivým subjektům deliktů odpovědnost za zjištěná porušení právních předpisů.

3.2 Náklady

3.2.1 Problematika vinohradnictví

Administrativní dopady na žadatele jsou předpokládány ve výši odpovídající nevyčerpané části povolení k výsadbě oproti žádosti pěstitele.

Přijetí této varianty současně nemá vliv na sociální dopady či dopady na životní prostředí.

3.2.2 Regulace nebalených výrobků z révy vinné, zejména tzv. sudového vína

Přijetí varianty 3 předpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet s ohledem na ~~nutnost upravit~~ Registr vinic tak, aby mohla být prostřednictvím Registru ~~podávána~~

požadovaná hlášení (oznamovací povinnost § 14a a oznamování provozoven § 16b odst. 3). Náklady na zvýšenou administraci a rozvoj registru vinic ve smyslu novely budou pokryty z rozpočtové kapitoly Ministerstva zemědělství, resp. prostřednictvím správních výdajů Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

Náklady, které by v souvislosti s přijetím varianty 3 vznikly podnikatelům, je možné jen obtížně vyčíslit. Navrhuje se zákaz prodeje sudových vín vyjma provozoven výrobců vína nebo příjemců zahraničního nebaleného vína. To bude mít určitý dopad na celou distribuční síť, včetně většiny dosavadních prodejních míst sudového vína, a to i přesto, že pojem „výrobce vína“ (a obdobně i „příjemce nebaleného vína“) je chápán poměrně široce a vztahuje se i na subjekty, jež si víno nechají zpracovat jiným výrobcem (nebo přivézt ze zahraničí najatým přepravcem). Kvůli naplnění požadavků navrhované úpravy tak bude nutné revidovat dosavadní odběratelsko-dodavatelské vztahy v tomto segmentu trhu. Vzhledem k předpokladu, že většina těchto subjektů – typicky vinoték – bude mít ambici vstoupit do pozice výrobce či příjemce nebaleného vína, je tento dopad velmi těžce možné vyčíslit. Je pravděpodobné, že pokud tyto subjekty splní zákonem stanovené podmínky pro výrobce či příjemce nebaleného vína, bude jakýkoliv finanční dopad značně zmírněn, neboť díky této skutečnosti bude zachována možnost prodávat v jejich provozovnách nadále sudové víno. S tímto je však spojena povinnost povinných hlášení, které musí výrobce vykazovat, z čehož vyplývá s tím spojená odpovídající administrativní zátěž.

Finanční vyčíslení byrokratické zátěže spojené se snížením limitu pro malé množství (zejména u sudového vína na 1000 l) a z toho vyplývající povinné vedení evidenčních knih pak záleží na mnoha faktorech, především na tom, jestli subjekt vůbec obchoduje se sudovým vínem, nebo jakým způsobem povede evidenční knihu, zda papírově nebo elektronicky. V současné době tak není ani přibližně zřejmé, kolika subjektů se navrhovaná změna bude týkat. Z hlediska jednotlivých subjektů se však bude jednat o zcela zanedbatelný náklad nejvýše v rámci stovek Kč ročně.

Počítat je nutné rovněž se vznikem mírně zvýšených nákladů na lidské zdroje spojených s povinnostmi zajistit oznamovací povinnost § 14a a oznamování provozoven § 16b odst. 3.

Přijetí této varianty současně nemá vliv na sociální dopady či dopady na životní prostředí.

3.3 Přínosy

3.3.1 Problematika vinohradnictví

Přijetí varianty 2 poskytne možnost realizovat příslušné povinnosti vyplývající z přímo použitelných předpisů Evropské unie v oblasti vinohradnictví.

3.3.2 Regulace nebalených výrobků z révy vinné, zejména tzv. sudového vína

Přijetí varianty 3 umožní aplikaci opatření, které povedou k eliminaci černého trhu s vínem (a to zejména se sudovým vínem) v České republice. Tato varianta přinese zvýšení důvěry spotřebitelů v nabízené nebalené produkty i posílí rovné podmínky na trh s výrobky z révy vinné. Přínosem bude povinnost maloobchodníka, který přesáhne hranici 1000 l/rok, vést relevantní evidenční knihy, což napomůže zvýšení přehledu o jeho vstupech a výstupech. Zavedení oznamovací povinnosti podle § 14a a povinnosti uskladnit nebalené víno v místě určení podle § 14b umožní dozorovým orgánům v reálném čase zasahovat na základě analýzy rizika proto potencionálně nevyhovujícím produktům. Omezení provozoven, ve kterých může být

sudové víno prodáváno, napomůže zvýšení odpovědnosti provozovatelů za nebalený produkt a tak posílení adresnosti dopadu požadavků vinařské legislativy na provozovatele daných provozoven. Oznamovací povinnost ohledně provozoven, ve kterých je sudové víno prodáváno spotřebitelům, přinese zpřehlednění trhu se sudovým vínem jak pro provozovatele samotné, tak pro veřejnost (registr vinic v dané části bude plně veřejný). Vysoká horní hranice pokuty za porušení nově stanovených povinností a za falšování vína (produktu ve smyslu zákona) by měla účinněji plnit svou represivní i preventivní funkci.

3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

3.4.1 Problematika vinohradnictví

Volba varianty 1 (nulové) by znamenala, že bude znemožněno naplnění příslušných předpisů Evropské unie vyžadovaných od členského státu k zajištění provádění úkonů v rámci národní legislativy pro Českou republiku.

Přijetí varianty 2 předpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet. Varianta 2 zajistí plnění povinností členského státu vyplývajících z mezinárodních závazků vzniklých přistoupením České republiky k Evropské unii, protože umožní naplnění požadavků příslušných nařízení Evropské unie upravujících oblast společné organizace trhů se zemědělskými produkty v oblasti vinohradnictví a vinařství.

3.4.2 Regulace nebalených výrobků z révy vinné, zejména tzv. sudového vína

Volba varianty 1 (nulové) by znamenala, že by nebyly aplikovány opatření vedoucí k eliminaci černého trhu s vínem (zejména se sudovým vínem) v České republice.

Volba varianty 2 by představovala nerovný přístup k vínům uváděným na vnitřním trhu, což by mohlo znamenat narušení volného trhu a potenciální negativní dopad pro Českou republiku.

Volba varianty 3 by přinesla efektivní jednoduchou regulaci, jež by vedla k naplnění vytčeného cíle regulace. Přinesla by ovšem rovněž významný dopad na podnikatelské prostředí v oblasti maloobchodu se sudovým vínem.

Volba varianty 4 pak sice představuje mírnější dopady pro podnikatele v oblasti maloobchodu, nicméně by došlo ke zvýšení administrativní zátěže výrobců vína a příjemců nebaleného vína a jsou zde značné pochybnosti o tom, zda by navrhovaná regulace byla dostatečně účinná.

4. **Návrh řešení**

4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

4.1.1 Problematika vinohradnictví

Variantou doporučenou k dalšímu řešení je předkládaná novela zákona o vinohradnictví a vinařství, která odpovídá variantě 2. V této podobě novela zajistí plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku **jakožto** členský stát **Evropské** unie z příslušných přímo použitelných

předpisů Evropské unie, zejména pak z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 týkajícího se společné organizace trhů se zemědělskými produkty, nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, a z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy.

3.4.2 Regulace nebalených výrobků z révy vinné, zejména tzv. sudového vína

Variantou doporučenou k dalšímu řešení je předkládaná novela zákona o vinohradnictví a vinařství, která odpovídá variantě 3. V této podobě novela zajistí nutnou regulaci uvádění do oběhu nebalených výrobků z révy vinné, zejména pak sudového vína.

5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Orgánem odpovědným za implementaci varianty 3 (vinohradnictví) a varianty 3 (regulace nebalených výrobků z révy vinné) je Ministerstvo zemědělství, které je gestorem legislativy v oblasti společné organizace zemědělských trhů.

Orgánem odpovědným za dozor při aplikaci předpisů společné organizace trhu s vínem jsou v České republice dozorové organizace uvedené v ustanovení § 37 zákona o vinohradnictví a vinařství, kterými jsou Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, pokud jde o vinohradnictví, a Státní zemědělská potravinářská inspekce, pokud jde o vinařství. Ministerstvo zemědělství řídí a kontroluje výkon státní správy vykonávaný orgány dozoru.

6. Přezkum účinnosti regulace

Vzhledem k tomu, že oblast společné organizace trhů se zemědělskými produkty v oblasti vinohradnictví a vinařství je regulována přímo použitelnými a bezprostředně aplikovatelnými předpisy Evropské unie, lze očekávat, že k přezkumu účinnosti dojde v návaznosti na změny unijní úpravy v této oblasti. Z hlediska regulace oběhu sudového vína pak bude nutné reagovat na zkušenosti, jež vyplynou z aplikace navrhovaných ustanovení Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí a Ministerstvem zemědělství.

7. Konzultace a zdroje dat

Návrh zákona byl v rámci přípravy před zahájením legislativního procesu projednán s dotčenými odbornými útvary resortu Ministerstva zemědělství a dozorovými organizacemi. Návrh byl projednán rovněž se zástupci celé řady nevládních organizací, jako jsou například Svaz vinařů České republiky, Cech českých vinařů, Svaz integrované a ekologické produkce hroznů a vína, Vinařská asociace ČR, celá řada sdružení VOC a Bohemia Sekt s.r.o.

Jako platforma pro tato jednání byla Ministerstvem zemědělství rovněž zřízena Mezirezortní komise k problematice černého trhu s vínem. V jejím rámci této prezentovány názory a zkušenosti zúčastněných rezortů (Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo financí,

Ministerstvo vnitra, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Generální ředitelství cel, dozorových orgánů a vinohradnicko-vinařské odborné veřejnosti). Závěrem jednání přitom bylo to, že vzhledem k zásadním negativním dopadům vyplývajících z vlivů černého trhu s vínem je nutné, aby české úřady přijaly efektivní opatření, vedoucí k nápravě nedostatků, jež dávají prostor pro nekalé podnikání ve vinařském sektoru. Bylo přitom zdůrazněno, že opatření diskutovaná v rámci Mezirezortní komise k problematice černého trhu s vínem by se měla promítnout do připravované novely zákona.

Jako první diskutované opatření na úrovni Mezirezortní komise k problematice černého trhu s vínem byl prezentován prodej sudového vína pouze „pod víchou“, tzn. pouze ve vinařství vinaře. Dalším opatřením vedoucím k potírání nekalých praktik v rámci prodeje sudového vína byl návrh opatření regulujících teplotu a ochranou atmosféru při prodeji sudového vína. Toto opatření mělo mít za cíl zajistit kvalitu prodáváného sudového vína i úroveň prodejen, v nich je víno prodáváno. Obě roviny opatření by vedly k ochraně spotřebitele. Dalším z aplikovaných řešení bylo značení vína, kdy byl důraz kladen na odlišení českých vinařských produktů od zahraničních po vzoru slovenském a rakouském, kdy je domácí víno na kapsli lahve označeno trikolorou vlajky. Tento tzv. logotyp by jasně deklaroval původ vína. Spotřebitel by pak byl při výběru produktu v obchodě na první pohled informován o původu vína.

Zvýšení sankcí bylo v rámci Mezirezortní komise k problematice černého trhu s vínem podrobně diskutováno jako další ze zásadních témat. V této věci bylo původně zamýšleno zvýšit nejvyšší sazbu horní hranice sankce v zákoně z 5 na 100 milionů korun, ve spojení s falšováním vína ve smyslu souladu například v kontextu s tabákem. V tomto smyslu byl však zachován soulad se zákonem č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 110/1997 Sb.“) a návrh nejvyšší hranice sankce byl ustálen na výši 50 milionů korun. Zároveň byla zdůrazněna absence definice pojmu falšování vína (produktu), která byla do návrhu zákona zavedena.

Bylo rovněž konstatováno, že je ve věci potírání černého trhu s vínem nutné, aby dozorové orgány cílily své kontroly na koncová místa prodeje sudového vína s důrazem na kontrolu značení. V této věci je zásadní, aby byla všechna místa prodeje sudového vína řádně ohlášena (což v současné době nejsou), aby inspektoři dozorových orgánů měly jasný podklad pro vypracování analýzy rizik a následného efektivního plánu kontrol.

Dalším z projednávaných opatření bylo zavedení povinnosti ohlašovat všechna vína v obalech určených pro spotřebitele, která se dovezou do České republiky ze třetích zemí nebo se převezou přes hranice České republiky z jiných států Evropské unie.

Následně v průběhu legislativního procesu (a v rozsáhlých doprovodných jednáních) byla jednotlivá opatření a jejich dopad na podnikatelské prostředí široce diskutována se zástupci vinohradnicko-vinařské veřejnosti, dozorovými orgány a zástupci resortů. Na základě těchto jednání bylo dosaženo řešení, které je obsaženo v návrhu novely zákona. Navrhovaná novela tak reflektuje výsledky jednání Mezirezortní komise k problematice černého trhu s vínem a zavádí systém vzájemně se doplňujících opatření regulujících prodej čepovaného vína, která povedou k ochraně spotřebitele.

Návrh zákona byl v rámci meziresortního připomínkového řízení v souladu s čl. 13 Legislativních pravidel vlády projednán s povinnými připomínkovými místy a byl rovněž zaslán odborným institucím a zájmovým subjektům.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku a právnímu řádu České republiky, zejména ústavnímu zákonu č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů a usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, které se vztahují k předkládanému návrhu zákona.

Ačkoli předkladatel neidentifikoval žádnou mezinárodní smlouvu, kterou je nebo bude Česká republika vázána a která přímo upravuje problematiku dotčenou návrhem zákona, provedl posouzení slučitelnosti návrhu s Evropskou úmluvou o lidských právech.

Návrh především upravuje užívání majetku podle článku 1 Protokolu č. 1 k této Úmluvě, který zaručuje ochranu vlastnictví. Předkladatel je přesvědčen, že navrhovaná ustanovení nijak nevybočují z požadavků na legalitu, racionalitu sledovaných cílů a proporcionalitu použitých opatření.

Podrobnější zhodnocení si však zasluhuje dopad jak výše uvedeného ustanovení, tak článku 7 Úmluvy, který stanoví zásadu uložení trestu jen na základě zákona, ve vztahu k navrhovaným sankcím. Správní delikty postihované podle zákona jsou totiž nepochybně trestními obviněními ve smyslu Úmluvy a u pokut je navrhována poměrně vysoká horní hranice jejich sazby (až 50 000 000 Kč).

Návrh zákona zajišťuje předvídatelnost nově stanovených správních deliktů, tj. jejich dostatečně přesné vymezení a zákaz zpětné účinnosti (novela nemá zpětnou účinnost). Zákon jasně stanovuje rozpětí, v němž může být pokuta uložena, přičemž při jejím ukládání se bude postupovat v souladu se správním řádem. Rozhodnutí o uložení pokuty je zároveň vždy přezkoumatelné ve správním soudnictví. Trestání protiprávních činů vymezených v zákoně je nepochybně v obecném zájmu, protože nelze připustit porušování předpisů, jež mají za účel regulovat české vinohradnictví a vinařství. Na úrovni zákona je tedy zajištěno, že nikdo nebude zbaven svého majetku v rozporu s obecným zájmem.

Navrhované pokuty současně nelze považovat za nepřiměřené z hlediska jejich dopadu na soukromé subjekty. Navrhovaná nejvyšší sazba pokuty za nejzávažnější správní delikty 50 000 000 Kč je v českém právním řádu poměrně ojedinělá, přestože například podle zákona o potravinách lze uložit pokutu ve stejné maximální výši. Zejména je ovšem nutné opět zdůraznit, že pokuty podle tohoto zákona jsou ukládány ve správním řízení, v němž je správní orgán povinen zjistit všechny podstatné skutečnosti nutné k posouzení věci, a to i s ohledem na výši pokuty, jež navíc současně musí být správním orgánem dostatečně odůvodněna tak, aby odpovídala okolnostem případu, povaze protiprávního jednání i osobnosti pachatele (viz rovněž § 40 odst. 2 zákona). Veškerá rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt navíc pochopitelně podléhají přezkumu ve správním soudnictví.

Z judikatury českých soudů navíc konstantně vyplývá (a to i s odkazy na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva), že správní orgán je vždy povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele, jemuž je ukládána pokuta za správní delikt tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí (viz například usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, čj. 1 As 9/2008 – 133, viz rovněž Ústavní soud v nálezu sp.zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. srpna 2002).

Je navíc nutné zdůraznit, že navržené výše pokuty za správní delikty na úseku vinohradnictví a vinařství korespondují s tím, jakých výnosů mohou v některých případech pachatelé svými protiprávními činy neoprávněně dosáhnout. Zvláště u falšování vína se mohou tyto výnosy pohybovat i v řádu desítek či stovek milionů Kč. Za této situace by v případě skutečně rozsáhlých podvodů byla dosavadní sazba do 5 000 000 Kč nedostatečná, protože by nepostačovala ani na pokrytí nelegálního zisku, který pachatel z protiprávní činnosti získává. Represivní i preventivní funkce sankce by tak zůstala nenaplněna.

V neposlední řadě je pak potřeba doplnit, že v některých zcela výjimečných situacích je nutné připustit i možnost uložení pokuty, která je ve svém důsledku pro pokutovanou osobu likvidační. Může tomu tak být zejména v případech nejvíce závažných protiprávních deliktů, v případech recidivy právnické osoby, kdy ukládané tresty nemají žádný efekt, a rovněž tehdy, když správní orgány zakročují vůči právnickým osobám založeným výhradně za účelem páčání protiprávní činnosti a nelze jim uložit zákaz činnosti. Likvidační pokuta uložená v těchto případech může být fakticky jediným nástrojem, kterým lze zasáhnout proti takovému jednání a chránit tak veřejný zájem. Tím může být také naplněna zásada přiměřenosti trestu a rovněž ospravedlněna výše sankce (viz opět závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 9/2008–133 ze dne 20. dubna 2010).

Z uvedených hledisek proto lze mít podle názoru předkladatele za to, že navrhovaná právní úprava není v rozporu s Úmluvou.

Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie a s návrhy předpisů Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Předkládaný návrh zákona provádí adaptaci našeho právního řádu na nařízení Evropské unie, která se vyznačují bezprostředním účinkem a přímou aplikovatelností dnem přistoupení České republiky k Evropské unii. Tato adaptace ovšem zabraňuje jejich přímému opakování v národním právním předpise, ale pouze umožňuje v omezené míře odkazovat na příslušná ustanovení nařízení Evropské unie nebo doplňovat tyto předpisy Evropské unie v těch ustanoveních, která vyžadují určitou součinnost členského státu, bez které by jejich přímá aplikace nebyla proveditelná, ale tak, aby nevznikaly případné duplicity národního právního předpisu s předpisem Evropské unie.

V souladu s čl. 83 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 se dále na národní úrovni zavádí soubor opatření, které umožní, aby kontrolní orgán měl dostatek informací a prostoru pro vykonání nezbytných kontrol, které zajistí ochranu spotřebitele.

Předkládaný návrh zákona je v souladu s těmito předpisy Evropské unie: _____

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 992/72, (EHS) č. 234/79, (ES) 1037/2001, a (ES) č. 1234/2007,
- nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008 o společné organizaci trhu s vínem, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína,
- nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, v platném znění,
- nařízení Komise (ES) č. 436/2009 ze dne 26. května 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o registr vinic, povinná prohlášení a shromažďování údajů pro sledování trhu, průvodní doklady pro přepravu vinařských produktů a evidenční knihy vedené v odvětví vína, v platném znění,
- nařízení Komise (ES) č. 606/2009 ze dne 10. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o druhy výrobků z révy vinné, enologické postupy a omezení, která se na ně použijí
- nařízení Komise (ES) č. 607/2009 ze dne 14. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů, v platném znění,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91,
- nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 560/2015 ze dne 15. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy,
- prováděcí nařízení Komise (EU) č. 561/2015 ze dne 7. dubna 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, v platném znění.

Nařízení orgánů Evropské unie jsou po přistoupení České republiky k Evropské unii bezprostředně aplikovatelná a jsou závazná v celém rozsahu. Návrh zákona se proto zaměřuje pouze na ty specifické otázky, jejichž úprava je právem Evropské unie členským státům Evropské unie přikázána nebo umožněna.

Předkládaný návrh zákona není v rozporu ani s judikaturou soudních orgánů Evropské unie ani s obecnými zásadami práva Evropské unie.

Změny zákona provedené v souvislosti s potíráním černého trhu s vínem byly zcela nezbytné s ohledem na ochranu veřejného pořádku (rozsáhlá protiprávní činnost v souvislosti s falšováním vinařských produktů) a života a zdraví lidí (zvýšený výskyt vín, v nichž jsou několikanásobně překročeny limity pro alergen, jako jsou oxid siřičitý a kyselina sorbová).

V neposlední řadě jsou navrženy změny v souvislosti s rozsáhlými daňovými úniky rovněž nutné z hlediska účinného fiskálního dozoru. Podle kvalifikovaného odhadu probíhá zhruba pětina trhu s vínem v České republice v rámci šedé ekonomiky. Při konzumaci přibližně 2 mil. hl jde o objem 500 000 hl vína za rok. Průměrná cena dovozu nebaleného vína je 15 Kč za 1 litr, zatímco následná cena realizace prodeje je zhruba 65 Kč za 1 litr, což činí zisk kolem 50 Kč za 1 litr. To odpovídá objemu finančních prostředků hrubého příjmu ve výši 2,5 mld. Kč a částku asi 525 mil. Kč ročně, která není vybírána státem na dani z přidané hodnoty. Další únik státu představuje neodvedená daň z příjmu, která při tomto objemu ročně činí přibližně 500 mil. Kč.

Důvodem pro zavedení navržených opatření je rovněž ochrana oprávněných zájmů spotřebitelů a trhu s vínem jako takovým. Spotřebiteli je v případě machinací s vínem mnohdy prodáván produkt, který ve své podstatě často vůbec není vínem (falšování vodou, glycerolem) a je tedy klamán, čímž jsou poškozovány jeho oprávněné zájmy. Falšovaná vína jsou navíc zpravidla levnější, což v konečném důsledku dává provozovatelům potravinářských podniků, kteří se prodejem takových vín zabývají, nespornou výhodu na trhu, protože spotřebitel stále mnohdy hledá levnější vína. To však ve svém důsledku omezuje poctivé podnikání provozovatelů potravinářských podniků, kteří vyrábějí či prodávají poctivá vína vyrobená povoleným způsobem z hroznů révy vinné.

Nově zaváděná opatření jsou navržena tak, aby byla způsobilá dosáhnout vytčeného cíle a současně byla přiměřená, nepřekračovala meze toho, co je nezbytné k dosažení vytčeného cíle a nezaváděla svévolnou diskriminaci.

Proto byl například maximální objem pro obal určený pro spotřebitele (20 litrů) stanoven tak, aby odpovídal existující praxi a neznamenal zásadní změnu v dosavadním způsobu balení a prodeje vína. Větší obaly současně nejsou zakázány, ale víno v nich přepravované bude automaticky spadat do obecného režimu nebaleného vína a nebude možné je prodávat jako víno rozlévané resp. čepované.

Opatření týkající se vlastního způsobu prodeje vína spotřebitelům, včetně navrženého omezení distribuční sítě sudového vína, nejsou způsobilá narušit přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně obchod mezi členskými státy ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie. Navrhovaná opatření jsou použitelná na všechny dotčené subjekty provozující svou činnost v České republice a postihují stejným způsobem, právně i fakticky, uvádění tuzemských výrobků i výrobků pocházejících z jiných členských států na trh.

Podle článku II odst. 1 a 2 přílohy č. 5 Legislativních pravidel vlády je součástí každého návrhu zákona, kterým je zajišťována adaptace, vyznačení adaptačních ustanovení podtržením v textu a uvedením na levé straně čísla CELEX příslušného předpisu, a rozdílová tabulka zpracovaná tam, kde je to možné.

Na základě těchto skutečností je možné návrh zákona hodnotit jako plně slučitelný s právem Evropské unie a s návrhy předpisů Evropské unie.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Návrh zákona předpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet ve výši cca 6,5 mil Kč v souvislosti s personálním posílením Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (předpokládá se navýšení o 4 nové zaměstnance, kdy roční náklady na jednoho zaměstnance činí zhruba 500.000 Kč, celkem tedy 2 mil. Kč), které bude nezbytné k zajištění administrace povolení vydávaných v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie a k zajištění kontrol vinic před klučením, a v návaznosti na provedení nezbytných úprav registru vinic (cca 4,5 mil. Kč).

Náklady na administraci budou pokryty z rozpočtové kapitoly Ministerstva zemědělství, resp. prostřednictvím správních výdajů Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

Administrativní dopady na žadatele jsou předpokládány ve výši odpovídající nevyčerpané části povolení k výsadbě oproti žádosti pěstitele v případě, že se pěstitel révy rozhodne o takové povolení požádat (předmětná žádost je fakultativní, záleží na daném pěstiteli). V případě, že žadatelé o povolení výsadby révy nevyčerpají v celém rozsahu udělené povolení, budou nuceni uhradit sankci stanovenou v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropských společenství.

Dopad návrhu zákona na podnikatelské prostředí je možné jen obtížně vyčíslit. Navrhuje se zákaz prodeje sudových vín vyjma provozoven výrobců vína nebo příjemců zahraničního nebaleného vína. To bude mít nepochybně dopad na celou distribuční síť, včetně většiny dosavadních prodejních míst sudového vína, a to i přesto, že pojem „výrobce vína“ (a obdobně i „příjemce nebaleného vína“) je chápán poměrně široce a vztahuje se i na subjekty, jež si víno nechají zpracovat jiným výrobcem (nebo přivézt ze zahraničí najatým přepravním). Kvůli naplnění požadavků navrhované úpravy tak bude nutné revidovat dosavadní odběratelsko-dodavatelské vztahy v tomto segmentu trhu. Vzhledem k předpokladu, že většina těchto subjektů – typicky vinoték – bude mít ambici vstoupit do pozice výrobce či příjemce nebaleného vína, je tento dopad velmi těžce možné vyčíslit. Je pravděpodobné, že pokud tyto subjekty splní zákonem stanovené podmínky pro výrobce či příjemce nebaleného vína, bude jakýkoliv finanční dopad značně zmírněn, neboť díky této skutečnosti bude zachována možnost prodávat v jejich provozovnách nadále sudové víno. S tímto je však spojena povinnost povinných hlášení, které musí výrobce vykazovat, z čehož vyplývá s tím spojená odpovídající administrativní zátěž.

Finanční vyčíslení byrokratické zátěže spojené se snížením limitu pro malé množství (zejména u sudového vína na 1000 l) a z toho vyplývající povinné vedení evidenčních knih pak záleží na mnoha faktorech, především na tom, jestli subjekt vůbec obchoduje se sudovým vínem, nebo jakým způsobem povede evidenční knihu, zda papírově nebo elektronicky. V současné době tak není ani přibližně zřejmé, kolika subjektů se navrhovaná změna bude týkat. Z hlediska jednotlivých subjektů se však bude jednat o zcela zanedbatelný náklad nejvýše v rámci stovek Kč ročně.

Předkládaný návrh zákona nepředpokládá ani sociální dopady, ani dopady na specifické skupiny obyvatel, na osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením nebo národnostní menšiny. Předkládaný návrh zákona nemá žádné negativní dopady na životní prostředí.

Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Návrh změn zákona neobsahuje žádné ustanovení, které by bylo v rozporu se zákazem diskriminace.

Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava je v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona nezvyšuje množství zpracovávaných osobních údajů ani nemění způsob nakládání s nimi.

Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná právní úprava neobsahuje ustanovení, která by byla předmětem zvýšeného korupčního rizika. Z návrhu novely zákona žádná přímá korupční rizika nevyplývají, neboť navrhovaná úprava pracuje v intencích evropské a národní právní úpravy. Navrhovaná právní úprava dbá na transparentnost pravidel v oblasti vinohradnictví a vinařství a zároveň transparentnost pravidel v oblasti regulace prodeje volného vína.

Každý touto normou zaváděný postih subjektu podléhajícímu úpravě této normy s sebou nese možnost opravného prostředku, ať už v oblasti vinohradnictví, kde při vydávání povolení k výsadbě postupuje Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský podle správního řádu a dotčené osoby mají v případech nesouhlasu možnost podat řádné odvolání (resp. námitky proti kontrolnímu protokolu), nebo v případě výkonu kontroly při výrobě, prodeji a uvádění vína do oběhu, kde je zde opět dána možnost podat odvolání nebo námitky proti rozhodnutím a kontrolním zjištěním Státní zemědělské a potravinářské inspekce, a to k ústřednímu inspektorátu resp. k řediteli příslušného inspektorátu v případě námitek proti kontrolnímu protokolu. I zde řízení probíhá plně v režimu správního řádu, kontrolního řádu a zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci.

V případech, kdy je třeba, aby průvodní doklad k přepravě vinařských produktů vydala úřední autorita, bylo rozhodnuto nepřesunovat tuto činnost z celní správy na Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci, protože by tím docházelo ke koncentraci činností u jednoho kontrolního orgánu, což by mohlo zakládat nepřímé korupční riziko v situaci, kdy Státní zemědělská a potravinářská inspekce potvrzuje laboratorní rozbor, které jsou součástí průvodního dokladu potvrzovaného úřední autoritou (platí jen pro omezený počet případů, například vývoz produktů mimo Evropskou unii).

Předkládaný návrh zákona je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat. Je zřejmé, že vzhledem k významu upravované oblasti danému vysokým objemem vína konzumovaného v České republice, a tomu odpovídajícím vysokým výnosům, jež mohou subjekty získat, chovají-li se v rozporu s právními předpisy (zejména pokud jde o samotné falšování vína), zde bude působit velký tlak zejména na činnost Státní zemědělské a potravinářské inspekce, jež bude v rámci dozoru nad kvalitou a dodržováním zákonných podmínek dozorovat právě tyto aspekty trhu s vínem.

Lze však konstatovat, že příslušné orgány veřejné správy jsou schopny plošně kontrolovat a vynucovat dodržování dané regulace. Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský i Státní zemědělská a potravinářská inspekce mají dlouholeté zkušenosti s vedením státní správy v upravované oblasti a mají dostatečnou odbornost i personální zajištění potřebné k tomu, aby jejich rozhodnutí v konkrétní věci byla v souladu s právními předpisy a odpovídala skutkovému stavu věci.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I

K bodům 1, 2, 18, 21, 37 a 62:

Poznámky pod čarou č. 1, č. 16, č. 38, č. 43, č. 65 a č. 71

Navrhovaná úprava reflektuje změny v právu Evropské unie v oblasti společné organizace zemědělských trhů.

K bodům 2 a 13:

K § 3 odst. 1 písm. c) a § 10

Pojmosloví se přizpůsobuje unijní právní úpravě.

K bodu 3:

K § 3 odst. 1 písm. d)

Zpřesňuje se předmět definice viniční tratě. Podle stávajícího znění zákona se v definici viniční trati mimo jiné uvádí, že viniční trať tvoří souvislý celek pozemků, případně částí. S ohledem na vyhlášku č. 254/2010 Sb., kterou se stanoví seznam vinařských podoblastí, vinařských obcí a viničních tratí, a již vedené viniční tratě podle § 4 zákona, není vždy možné dodržet celistvost jedné a téže viniční tratě se stejným názvem v příslušné vinařské obci. Celistvost viniční tratě rozdělují například lesní porosty, komunikace, stavební celky a další překážky, které nemají zásadní vliv na vedení vinic vhodných pro jakostní vína stanovených oblastí, respektive vinic ve viničních tratích podle § 5 zákona. V návaznosti na návrhy příslušných obcí a dalších navrhovatelů územního vymezení viničních tratí se stejným názvem, které tvoří jeden celek, praktického umístění v terénu a se zákresem v registru půdy LPIS (Land Parcel Identification System), je tedy navrhováno odstranění slov „tvořících souvislý celek“.

K bodu 4:

K § 3 odst. 1 písm. i)

Nově zaváděná poznámka pod čarou č. 106 odkazuje na obecnou definici pojmu uvádění do oběhu v evropském potravinovém právu (viz rovněž novelizační bod 6).

K bodu 5:

K § 3 odst. 1 písm. o)

Definice zpřesňuje pojem výrobce. Jedná se o specifikaci, která lépe reflektuje reálnou situaci. Výrobcem se nerozumí ten, kdo pouze označuje vinařský produkt. Za výrobce je považován ten, kdo ze základní suroviny (vinných hroznů, rmutu, moštu nebo mladého vína v procesu kvašení) zpracovává nebo nechává jiným výrobcem zpracovat produkt. Definice výrobce je důležitá i v kontextu prodeje sudového vína spotřebiteli, tj. prodeje vína z jiného obalu než obalu určeného pro spotřebitele, neboť novela omezuje prodej sudového vína spotřebiteli na provozovnu výrobce vína a provozovnu příjemce zahraničního vína. Definice výrobce obsahuje dvě možnosti, a to

případ, kdy výrobce sám zpracovává základní surovinu na produkt, a případ, kdy si výrobce nechá u jiného výrobce zpracovat produkt ze základní suroviny. V druhém případě se dá říci, že se jedná o režim privátní značky. V případě, že výrobce zadá zpracování produktu u jiného výrobce, nebude se z pohledu smluvních vztahů jednat o kupní smlouvu, ale typicky o smlouvu o dílo nebo obsahově obdobnou smlouvu.

K bodu 6:

K § 3 odst. 1 písm. p)

Malé množství je zásadní pro stanovení povinnosti vést evidenční knihy. Stávající úprava je příliš benevolentní zejména v oblasti sudového vína, kde jsou zjišťována častá nedodržení. Zavedení evidence pro subjekty působící v tržní síti, což je zcela v dispozici členského státu podle čl. 22 písm. c) nařízení (ES) č. 436/2009, přispěje k lepší dohledatelnosti produktů uváděných do oběhu. Pokud provozovatel za 1 vinařský rok prodá spotřebiteli více než 750 hektolitrů vína v obalu určeném pro spotřebitele a/nebo 1000 l sudového vína musí vést evidenční knihy pro příslušnou kategorii vína, ve které došlo k překročení stanoveného množství, v souladu s § 30 zákona resp. s čl. 37 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 436/2009.

Zároveň dochází ke sjednocení pojmů „spotřebitel“ a „konečný spotřebitel“ v textu zákona, když v ustanovení § 3 písm. p) byl použit výraz „konečný spotřebitel“, zatímco ve zbytku zákona je používán výraz „spotřebitel“ ve zcela shodném kontextu.

K bodům 7, 35, 36, 38 a 56:

K § 3 odst. 1 písm. q), r), § 24 a § 27 odst. 5.

V § 3 písmeno q) je vypuštěna definice uvádění do oběhu, jež vyplývá z unijního potravinového práva (čl. 3 bod 8 nařízení (ES) č. 178/2002).

V rámci boje proti různým formám černého trhu s vínem je pak navrhováno vypustit ze zákona kategorii „vinný nápoj“; vinným nápojem se podle stávající úpravy rozumí nápoj obsahující nejméně 50 % vody. Jedná se o produkt, který není upraven na unijní úrovni, ale pouze národním zákonem. Evropská právní úprava zná toliko aromatizovaný vinný nápoj [nařízení (EU) č. 251/2014, dříve nařízení (EHS) č. 1601/91], kterým se rozumí nápoj získaný z jednoho nebo více výrobků z révy vinné, které tvoří alespoň 50 % celkového objemu, a do něhož mohou být přidána barviva, hroznový mošt nebo částečně zkvašený hroznový mošt, může být přislazen a má skutečný obsah alkoholu nejméně 4,5 % objemových, avšak méně než 14,5 % objemových; do aromatizovaného vinného nápoje nemůže být přidáván žádný alkohol (s výjimkou případů stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie).

V současné době není uvádění vinného nápoje na trh příliš rozšířeno, existují však obavy z jeho možného zneužívání falšovateli vína do budoucna. Proto je vhodné kategorii „vinný nápoj“ z návrhu zákona zcela vypustit.

V návaznosti na toto vypuštění je pak v souladu s citovanou evropskou právní úpravou navrhována příslušná úprava ustanovení § 24 a § 27. V § 24 rovněž dochází v souladu s nařízením (EU) č. 251/2014 k upřesnění, že se nejedná terminologicky o „aromatizovaný koktejl“, ale o „aromatizovaný vinný koktejl“.

K bodům 8 a 9:

K § 3 odst. 1 písm. s) až z) a § 3 odst. 2

V rámci nově upravovaných ustanovení se doplňuje definice obchodního zprostředkovatele, která byla v minulosti vymezena přímo použitelným předpisem Evropské unie – nařízením (ES) č. 436/2009, avšak po vypuštění příslušného ustanovení již nebyla do stávající unijní úpravy [nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013] převzata. S existencí „obchodního zprostředkovatele“ však výslovně počítá § 30 zákona, který mu stanoví povinnost vést evidenční knihy v Registru. Proto je třeba definici obchodního zprostředkovatele do zákona doplnit, přičemž formulačně nejlépe vyhovuje právě dříve užívaná definice, tak jak byla upravena v čl. 22 nařízení (ES) č. 436/2009. V praxi se mohou vyskytovat různé situace, kdy jeden provozovatel může být zároveň obchodním zprostředkovatelem ve vztahu k určité části produktů, se kterými obchoduje, a zároveň běžným výrobcem nebo obchodníkem s vínem.

Zároveň se zavádí definice snadno čitelného údaje, která se dále používá v části zákona týkající se označování vín. Potřeba této definice vyplývá z nutnosti podrobněji upravit požadavky na označení tzv. sudových a rozlévaných vín, tak aby reflektovaly běžné způsoby označení, ke kterým při prodeji těchto vín může docházet, a aby zároveň dostupností (čitelností) údajů přispěly k informovanému výběru spotřebitele.

Dále jsou pak definovány další aspekty a opatření vedoucí k potírání černého trhu s vínem, zejména pak s vínem sudovým.

Nebalené víno obsahově zahrnuje jak víno, které bude určeno k prodeji spotřebiteli jako sudové (tj. víno určené k prodeji spotřebiteli z jiného obalu než obalu určeného pro spotřebitele), tak jakékoli další víno, které není v době prvního uvedení do oběhu v České republice v obalu určeném pro spotřebitele, ale je určeno k nalahvování/balení do obalu určeného pro spotřebitele. O nebalené víno se ve smyslu zákona jedná ve fázi, která předchází prodeji spotřebiteli.

Sudové víno je víno určené k prodeji spotřebiteli nebo prodávané spotřebiteli z jiného obalu než obalu určeného pro spotřebitele, to znamená, že spotřebiteli může být sudové víno prodáno pouze tak, že je mu načepováno z těchto obalů například do pet lahve. Sudovým vínem se stává poté, co oprávněná osoba podle § 16b (tj. výrobce nebo příjemce předmětného vína) určí nebalené víno jako sudové, a poté bude moci být jako sudové nabízeno spotřebiteli v provozovnách stanovených v § 16b. Jinými slovy, sudové víno je podmnožinou nebaleného vína. Uvádění sudového vína do oběhu je regulováno v § 16b a ve vztahu k označování v § 16 odst. 8 a 10.

Přepravní obal pro sudové víno není stejně jako dosud nutné blíže zákonem specifikovat – sudové víno je totiž pouze nebaleným vínem, tj. vínem v jiném obalu, než je obal určený pro spotřebitele, pokud je určeno k prodeji spotřebiteli nebo je prodáváno spotřebiteli.

Pokud jde o definici obalu určeného pro spotřebitele, obsahuje několik prvků (jednorázovost obalu nebo opětovná nenaplnitelnost v kombinaci s jednorázovým uzávěrem, maximální objem, skutečnost, že se jedná o prodejní jednotku označenou v souladu s předpisy). Limitace nastavená prostřednictvím maximálního objemu 20 litrů je nezbytná pro zajištění funkčnosti celého řešení sudového vína, aby nedošlo k přesunu černého trhu s vínem z oblasti sudového vína, kde budou spuštěny přísné požadavky na jeho uvádění do oběhu (§ 16b) do oblasti rozlévaného (resp. čepovaného) vína. Pokud

by objem obalu pro spotřebitele nebyl omezen, mohlo by docházet k manipulacím s rozléváním (čepovaným) vínem tak, jako se to doposud děje se sudovým vínem.

V rámci prodeje vína spotřebiteli z obalů určených pro spotřebitele je nově vymezeno tzv. čepované víno (v zásadě zákonem definované jako prodej z obalu typu bag in box o objemu do 20 litrů) a rozlvané víno (prodej z obalu pro spotřebitele o objemu do 5 litrů) – obě tyto kategorie by mohly prodejčům sloužit k obcházení režimu sudového vína, proto je nutné je výslovně upravit. Omezení objemu na maximálně 20 litrů resp. 5 litrů vychází z předpokladu, že se nevyplatí pro účely nelegálního vína takto malé obaly využívat. Rozdílně nastavený limit maximálních objemů u čepovaného a rozlvaného vína přitom vychází z předpokladu, že obal typu bag in box zajišťuje větší míru jistoty o tom, že s jeho obsahem nebylo dále podvodně manipulováno než pouze obecně definovaný obal určený pro spotřebitele, z něhož bude možné podávat rozlvané víno. Rozdíl je rovněž ve způsobu prodeje čepovaného a rozlvaného vína. S ohledem na skutečnost, že čepované víno ve smyslu zákona se svou povahou blíží sudovému vínu, chápe se čepované víno jako víno, které bude nabízeno jak k bezprostřední konzumaci v místě prodeje tak k zabalení v místě prodeje na žádost spotřebitele (například do pet lahve). Naproti tomu rozlvané víno se vztahuje pouze na víno podávané k bezprostřední konzumaci v místě prodeje (typicky se bude jednat o podávání nápoje v restauracích nebo vinotékách ve formě pokrmu). Označování čepovaného a rozlvaného vína je v zákoně regulováno v § 16 odst. 9 a 10.

Limit maximálního objemu obalu určeného pro spotřebitele je – vedle charakteristiky obalu (jeho jednorázovost resp. opětovná nenaplnitelnost) rozhodující pro vymezení nebaleného (příp. sudového) vína, což je důležité rovněž s ohledem na povinnosti při příjmu vína ze zahraničí podle § 14a a 14b. Tento limit byl stanoven tak, aby odpovídal existující praxi a neznamenal zásadní změnu v dosavadním způsobu dovozu, balení a prodeje vína. Bag in boxy s vínem, jež jsou prodávány přímo spotřebiteli (a jsou tak obalem určeným pro spotřebitele ve smyslu zákona), bývají 3 nebo 5 litrové, výjimečně pak do 20 litrů. Lahve pak jsou výrazně méně objemné (obvykle 0,75 litru), pouze zcela ojediněle se obchodují lahve větších objemů (například 15 litrová lahev Nebuchadnezzar). Je přitom nutné dodat, že větší obaly současně nejsou navrženou úpravou zcela zakázány, ale víno v nich přepravované bude automaticky spadat do obecného režimu nebaleného vína a nebude současně možné prodávat je jako čepované nebo rozlvané víno.

Příjemce je definován pro účely oznamovací povinnosti podle § 14a, ale i pro účely úpravy uvádění do oběhu sudového vína. Jedná se o provozovatele potravinářského podniku, kterému je produkt z jiného členského státu nebo ze třetí země do místa určení zaslán nebo si ho do místa určení z jiného členského státu nebo ze třetí země přiveze sám nebo nechá přivézt například najatým přepravním prostředkem. Příjemcem tedy mohou být různé osoby v závislosti na tom, jakou zvolí cestu pro přivezení produktu do České republiky. Vždy bude posuzována skutečná povaha jejich činnosti. Místo určení je definováno v zákoně č. 110/1997 Sb. jako místo prvního příjmu potravin na území České republiky.

Definice falšování produktu [produkt je definován v příloze I část XII a příloha VII část II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013] byla upřesněna tak, aby bylo zřejmé, co tento pojem zahrnuje, neboť samotný pojem může být interpretován různě. Explicitní definice pojmu dává jasná pravidla pro výrobce vinařského produktu a zároveň představuje jasný signál pro veřejnost, že toto nepovolené jednání nebude

tolerováno. Falšování produktu je definováno jako zvláště hrubé porušení povolených enologických postupů, čemuž dále odpovídá rovněž vyšší horní hranice pokuty, kterou lze uložit za falšování produktu oproti sankci za nedodržení ostatních enologických postupů.

K bodu 10:

K § 4 odst. 2

Vylučuje pěstování rychle rostoucích dřevin na území viniční tratě, což povede k zajištění využití viničních tratí výhradně k pěstování révy vinné.

K bodu 11:

K § 4 odst. 4 písm. c)

V bodu se upravuje zmocnění jako reakce na využití digitálních map, kdy není třeba provádět slovní vymezení ve formě mapových podkladů, respektive listů.

K bodu 12:

K § 7 až § 9

Ustanovení tohoto novelizačního bodu provádí konkrétní postup, jak se v České republice implementuje systém povolení pro výsadbu révy na období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2030 podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013. Uvedením, jak se převádí nevyčerpaná část povolení v jednom roce do roku následujícího, je nastaven jasný režim možného využití povolení nové výsadby v roce následujícím.

Vzor žádosti zveřejňovaný na internetových stránkách Ministerstva zemědělství podle § 7 odst. 3 není právně závazný, je pouze vodítkem pro žadatele. Podstatné je pouze to, aby v žádosti byly obsaženy zákonem požadované údaje. Proto byly vzory vyňaty z vyhlášky č. 323/2004 Sb.

V § 8 se v České republice s ohledem na čl. 63 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 omezuje povolení pro novou výsadbu pouze na výsadbu vinic v oblastech způsobilých pro produkci vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením. Současně se v souladu s čl. 64 tohoto nařízení zavádějí prioritní kritéria pro výběr způsobilých žádostí.

Povolení pro novou výsadbu může být vydáno pouze pro vinice, na nichž proběhlo schválené období pokusu nebo produkce roubů. Děje se tak v souladu s čl. 64 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, protože v tomto případě se jedná o projekty, které mohou zlepšit jakost výrobků se zeměpisným označením. Po skončení období pokusu nebo produkce roubů by jinak musela být vinice vyloučena [čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Komise (EU) č. 560/2015]. Minimální doba 7 let pro schválené období pokusu nebo produkce roubů je stanovena s ohledem na nutnost delšího časového období nutného ke zjištění vhodných vlastností vysázené révy k pokusným účelům, případně získání dostatečné produkce roubů. Vychází se z vyhlášky č. 449/2006 Sb., o stanovení metodik zkoušek odlišnosti, uniformity, stálosti a užitné hodnoty odrůd, respektive metodiky zkoušek révy pro moštové a stolní odrůdy, kdy mezi minimální požadavky patří zjišťování vlastností nejméně po 3 produkční roky. Podle odborných znalostí Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského dochází

k získání všech potřebných fyziologických znaků právě při stáří vinice nejméně 7 let.

V § 9 je implementován systém využití opětovné výsadby vinice podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

Uvedením období od 90 do 30 dnů před klučením vinice je dán jasný požadavek na pěstitele, aby po následné kontrole před klučením a po klučení vinice nedocházelo k výrazným změnám údajů o vinicích plynoucích z ustanovení § 28 odst. 1 písm. a) zákona. Zjištění, zda se nejedná o běžnou obnovu vinic je důležité pro poskytování podpor Evropské unie na restrukturalizaci a přeměnu vinic v rámci nařízení vlády č. 142/2014 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společné organizace trhů se zemědělskými produkty v oblasti vinohradnictví a vinařství.

I když je udělování povolení pro opětovnou výsadbu limitováno stejnou výměrou jako je osázená plocha, je nutno zdůraznit, že z vykloučených ploch se bez souhlasu vlastníka s klučením povolení pro opětovnou výsadbu neudělí. Žádost o udělení povolení pro opětovnou výsadbu nemusí být podáno na celou zjištěnou osázenou plochu vinice, ale může být podávána částečně, s ohledem na možnost využití povolení v následujících třech letech. Podání žádosti o povolení pro opětovnou výsadbu do konce druhého vinařského roku následujícího po roce, v němž bylo provedeno klučení, umožňuje členským státům unijní úprava. Vinohradníci v České republice tak budou mít delší časové období k podání takové žádosti, což znamená výrazný benefit pro české vinohradnictví.

V odstavci 6 je dále upraveno tzv. předběžné povolení na opětovnou výsadbu podle čl. 66 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, které navazuje na právo předběžné opětovné výsadby podle dosavadní právní úpravy. V rozhodnutí podle tohoto ustanovení bude žadateli současně uložena povinnost vykloučit odpovídající dříve osázenou plochu vinice do 4 let od vysazení nové révy. Pokud tato povinnost nebude žadatelem splněna, vyplývá další postup přímo z čl. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 560/2015. V tomto případě bude pěstitelem nebo na náklady pěstitele vykloučena dříve osázená vinice.

Omezení opětovné výsadby podle odstavce 8, jež odpovídá možnosti dané členským státům v čl. 66 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, má za účel udržet a dále podpořit výrobu kvalitních vín počínaje jakostními odrůdovými víny až po jakostní vína s přívlastkem.

Vzory oznámení a žádostí zveřejňované na internetových stránkách Ministerstva zemědělství podle odstavce 9 nejsou právně závazné, jsou pouze vodítkem pro osobu, která je bude podávat. Podstatné je pouze to, aby v nich byly obsaženy zákonem požadované údaje.

K bodům 14 a 15:

K § 10

V § 10 je upraven postup při zjištění nepovolené výsadby révy. Základem zákonné úpravy je čl. 71 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013. Skutečnost, že výsadba je nepovolená, bude deklaratorním rozhodnutím konstatovat Ústřední zkušební a kontrolní ústav zemědělský, v případě zjištění nepovolené výsadby révy Ústav v rozhodnutí současně uloží pěstiteli povinnost do 4 měsíců od právní moci rozhodnutí na jeho náklady vykloučit plochy osazené révou bez povolení. Od právní moci

tohoto rozhodnutí, jež je informací o nesrovnalosti ve smyslu čl. 71 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, se pak počítají i další lhůty určené pěstiteli podle tohoto ustanovení.

K bodu 16:

K § 12 odst. 5

Upravené ustanovení vymezuje, které látky nesmí být uchovávány v prostorách, v nichž se nakládá s produkty z révy vinné. V dané souvislosti je nutné doplnit, že z textu navrhovaného znění § 12 odst. 5 je nutno dovodit, že voda (a obdobně rovněž například cukr) nepatří mezi látky nepovolené podle unijních předpisů, jejichž uchovávání ve vymezených prostorech je v § 12 odst. 5 zakázáno. Podle přílohy VIII části II písm. A bod 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 je při výrobě vína možné použít vodu, existuje-li zvláštní potřeba, tj. v nezbytném množství z důvodu technologického postupu.

K bodu 17:

K § 12 odst. 6 písm. c)

Je výslovně zakázáno falšovat produkt v jakékoliv fázi výroby, zpracování nebo distribuce produktu.

K bodu 19:

K § 14a a § 14b

Podle čl. 83 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 každý členský stát přijme všechna vhodná opatření, která usnadní práci pracovníkům příslušných kontrolních subjektů.

Za stávající právní úpravy jsou výrobky z révy vinné oznamovány podle vyhlášky č. 172/2015 Sb. (nejpozději 24 hodin před příchodem produktu do místa určení). Tato úprava však není zcela vhodná, protože informace takto získané neposkytují přehled o přivezeném víně v reálném čase, často dovozce vína mění termín dodávky vína nebo dodávka nemusí být realizována vůbec. Proto tato úprava bude nahrazena úpravou navrženou do § 14a zákona o vinohradnictví a vinařství, podle které budou příjemci zásilek na území České republiky skutečně oznamovat přivezení vína, nikoliv jen záměr víno přivézt. Skutečností je, že Česká republika je ze 70 % importérem vína, přičemž kontrolní zjištění ukazují, že velké množství nebaleného vína ze zahraničí je nevyhovující. Je třeba podotknout, že u nebalených produktů se jedná o produkty, které jsou velice rychle zpracovány nebo distribuovány. Teprve pokud kontrolní orgán členského státu Evropské unie má představu o tom, co a kde je potřeba zkontrolovat, může komunikovat s jiným členským státem a vyžadovat spolupráci, případně předávat zjištění k učinění zásahu v jiném členském státu. Praktické zkušenosti navíc bohužel ukazují, že systém výměny informací v rámci spolupráce mezi členskými státy není ze strany jiných členských států dostatečně dodržován.

V § 14a je zaváděna oznamovací povinnost příjemce nebaleného vína, vinných hroznů čerstvých, jiných než stolní hrozny, mošt, za který je považován zejména hroznový mošt a částečně zkvašený hroznový mošt a další produkty podle Přílohy VII část II odst. 10 až 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, dále rektifikovaného moštového koncentrátu nebo rmutu z jiného členského státu nebo třetí

země, oznámit jejich množství a další relevantní údaje pro konkrétní produkt Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému prostřednictvím Registru. To zabezpečí, aby dozorový orgán bezprostředně po uvedení těchto produktů do oběhu v České republice obdržel prostřednictvím Registru informace o nich a mohl na základě analýzy rizika zaměřit kontrolní činnost. Povinnost je uložena příjemci produktu. Povinnost se nepřenáší na osobu, která pro příjemce produktu zajišťuje jeho přijetí v místě určení (např. provozovatele skladu), pokud je odlišná od příjemce produktu.

Vzor oznámení zveřejňovaný na internetových stránkách Ministerstva zemědělství není právně závazný, je pouze vodítkem pro osobu, která je podává. Podstatné je pouze to, aby v oznámení byly obsaženy zákonem požadované údaje.

Na účinnost zákona bude napojena i novelizace vyhlášky č. 172/2015 Sb., o informační povinnosti příjemce potravin v místě určení. Z této vyhlášky budou vypuštěna ustanovení § 1 odst. 2 písm. d) a e), která stanoví, že se podle této vyhlášky oznamují i výrobky z révy vinné podle nařízení o společné organizaci trhů se zemědělskými produkty včetně vinného rmutu, v obalech o objemu nad 2 litry, neurčených pro konečného spotřebitele, nebalené víno a vinné hrozny čerstvé, jiné než stolní hrozny. Cílem je, aby stejné výrobky nebyly hlášeny duplicitně jak v režimu vyhlášky tak nového znění zákona.

V ustanovení § 14b je zaváděna povinnost uskladnit po dobu 10 dní v místě určení nebalené víno z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země po jeho příchodu na území České republiky. Místem určení je v souladu s § 2 písm. d) zákona č. 110/1997 Sb. místo prvního příjmu potravin na území České republiky. Dané ustanovení dopadá pouze na nebalené víno, nikoliv na ostatní produkty oznamované podle § 14a, které je na rozdíl od nebaleného vína nezbytné bezodkladně dále zpracovávat. Ustanovením § 14b nicméně není dotčena možnost příjemce vína provádět nezbytné rozborů a enologické postupy skladovaného vína, které ovšem nesmí vést ke změně totožnosti produktu (přivezená šarže v ohlášeném množství bude po celou dobu uskladnění k dispozici ke kontrole ze strany orgánu dozoru).

Lhůta 10 dní má zejména umožnit kontrolnímu orgánu v rámci analýzy rizika v návaznosti na oznamovací povinnost podle § 14a provést efektivní kontrolní úkony, které by přispěly k odhalení nevyhovujícího nebaleného vína a tak zabránit jeho další distribuci. Je obecně známo, že nebalené víno je předmětem falšování ve větší míře než víno balené. Lhůta 10 dnů je dostatečná, aby dozorový orgán v této lhůtě provedl nezbytné kontrolní úkony, zejména odběr vzorků pro laboratorní rozborů. Pokud dozorový orgán – inspekce neprovede v 10 denní lhůtě kontrolu, bude možné víno propustit do oběhu bez dalšího. Pokud však dojde k odběru, je příjemce povinen zajistit, že víno bude uskladněno v místě určení, dokud mu nebudou sděleny výsledky rozborů. Inspekce sdělí výsledek rozborů příjemci vína bez zbytečného odkladu, tj. neprodleně poté, jakmile se o výsledku rozborů dozví.

S ohledem na skutečnost, že se jedná o produkt, který nemá stanovené datum spotřeby ani datum minimální trvanlivosti, nepředstavuje nastavení lhůty žádný problém pro další uvedení nebaleného vína do dalšího oběhu a lze je proto považovat za přiměřené opatření nutné k dosažení cíle nové právní úpravy. Naopak v uskladnění nebaleného vína po určitou dobu je možné vedle přínosu pro ochranu spotřebitele a rovnou soutěž provozovatelů vidět i přínos pro vlastnosti přivezeného vína, které je vhodné v místě určení po přepravě po určitou dobu stabilizovat.

Jak už bylo uvedeno výše, jsou změny zákona provedené v souvislosti s potíráním černého trhu s vínem zcela nezbytné s ohledem na ochranu veřejného pořádku (rozsáhlá protiprávní činnost v souvislosti s falšováním vinařských produktů) a života a zdraví lidí (zvýšený výskyt vín s překročenými limity pro alergeny oxid siřičitý a kyselina sorbová). Ve značné míře to platí právě o navrhovaném § 14b. Kontrola dovoзовých nebalených vín obecně je nutná z důvodu eliminace vlivu falšování vína co nejbližší jeho vstupu na trh v České republice.

Ze zjištění Státní zemědělské a potravinářské inspekce jasně vyplývá, že nálezy nevyhovujících sudových vín z ostatních zemí byly v posledních dvou letech až 3x častější než v případě sudových vín z České republiky, jak ukazuje následující tabulka.

země původu	Česká republika		ostatní země	
	2015	2014	2015	2014
počet vzorků	420	270	1137	771
počet vzorků nevyhovujících	138	112	367	340
% nevyhovujících	8 %	10 %	23 %	38 %
počet vzorků sudová vína	151	119	644	402
vzorků nevyhovujících sudová vína	64	57	207	162
% nevyhovujících	8 %	11 %	26 %	31 %

Trendem poslední doby je i uvádění spotřebitele v omyl tím, že jsou zahraniční vína vydávána za vína vyrobená v České republice. Příkladem může být odrůda Pálava. V roce 2014 bylo v České republice registrováno 377,3 ha vinic s touto odrůdou. V roce 2015 osázená plocha vinic s odrůdou Pálava stoupla na 416,94 ha, což ukazuje na popularitu této odrůdy. Ta je producenty i spotřebiteli velice ceněna a vína z ní vyrobená obvykle bývají – vzhledem k nedostatku suroviny – spotřebitelům nabízena v lahvích. V této návaznosti je nutné upozornit na to, že „točená“ Pálava je zcela běžně k dostání v různých prodejnách (většinou podružného prodeje) za cenu naprosto neodpovídající hodnotě tohoto vína, což je paradoxní vzhledem k výše uvedeným malým plochám osázených touto odrůdou. Je proto více než zřejmé, že se v tomto případě jedná o vína smíšená s chuťově podobnými, ale levnějšími víny dováženými ze zahraničí.

Nově zaváděné opatření podle § 14b je proto navrženo tak, aby omezilo uvedené nekalé způsoby nakládání s nebaleným vínem a současně aby bylo přiměřené, nepřekračovalo meze toho, co je nezbytné k dosažení vytčeného cíle a nezavádělo svévolnou diskriminaci.

K bodu 20:

K § 15 odst. 3

Ustanovení zpřesňuje podmínky označování burčáku resp. částečně zkvašeného hroznového moštu. Vychází přitom ze zkušeností dozorových orgánů a má lépe ochránit konečného spotřebitele před klamavými praktikami prodejců burčáku resp. částečně zkvašeného hroznového moštu při jeho nákupu. Zároveň je tím sjednocen způsob (viditelné umístění snadno čitelných údajů) označování burčáku s označováním

tzv. sudového a rozlévaného vína. Jednotlivé údaje se však liší v závislosti na charakteru daného produktu. U burčáku je přitom vhodné doplnit údaj o provenienci právě proto, aby se ztížilo použití klamavých praktik prodejců, kdy je cílenými kontrolami Státní zemědělské a potravinářské inspekce často zjišťováno, že částečně zkvašený hroznový mošt zahraniční provenience je v rozporu s požadavky právních předpisů spotřebitelům nabízen jako „burčák“. Vzhledem k tomu, že je tento typ výrobku stejně jako sudové nebo rozlévané víno prodáván jako nebalený, a není tak jeho označování přímo pokryto nařízením (EU) č. 1308/2013, použije se právní úprava stanovená zákonem o potravinách.

K bodu 22:

K § 16 odst. 3

Slovní vyjádření obsahu zbytkového cukru znamená snadnější orientaci pro spotřebitele. Je mu tak nabídnut informovaný výběr při nákupu vína.

K bodu 23:

K § 16 odst. 4

Ustanovení má zamezit praktikám výrobců vína, kdy uvádějí údaj o provenienci hroznů na lahvi (obecně obalu určeném pro spotřebitele v terminologii zákona) pouze na zadní etiketě, která není v rámci prodeje v obchodě otočena spotřebiteli „čelem“. Navržené ustanovení doplňuje čl. 50 odst. 1 nařízení (EU) č. 607/2009, podle něhož mají být údaje o provenienci ve stejném zorném poli. Všechny tyto údaje jsou ale fakticky skoro vždy z hlediska spotřebitele „vzadu“ na etiketě a nejsou tak viditelná na první pohled, když je lahev v obchodě obrácena k zákazníkovi „čelem“, tj. hlavním zorným polem ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. l) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011. Navrhované ustanovení to má řešit tím, že údaj o provenienci (a právě jen tento údaj, nikoliv další povinné údaje podle unijního práva) se ve vymezených případech, tedy u vína (nikoliv šumivého) vyrobeného nebo plněného na území České republiky a uváděného do oběhu v obalu určeném pro spotřebitele, uvede rovněž na etiketě v hlavním zorném poli. Je tudíž pravděpodobné, že v některých případech bude údaj o provenienci uveden na víně dvakrát. Díky navrhované úpravě však bude spotřebitel na první pohled informován o původu hroznů, z nichž bylo víno vyrobeno. Současně však ustanovením § 16 odst. 4 nebudou nijak dotčeny povinnosti pro označování produktu plynoucí z unijního práva.

Upravena je také minimální velikost údaje podle § 16 odst. 4 tak, aby byla zajištěna jeho čitelnost. Je tak učiněno odkazem na čl. 13 odst. 2 a Přílohy IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, přičemž minimální výška malého písmene „x“ definovaného tímto nařízením by pro účely údaje o provenienci v hlavním zorném poli podle navrhovaného odstavce 4 měla být 2,4 mm.

Na § 16 odst. 4 navazuje bod 3 přechodných ustanovení, podle něhož se toto ustanovení nevztahuje na vína označená etiketou v hlavním zorném poli přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vína naplněná do obalů určených pro spotřebitele přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k nimž byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona opatřena etiketa, a vína označená etiketou v hlavním zorném poli do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Povinnost uloženou podle § 16 odst. 4 představuje přísnější opatření pro tuzemské výrobce. Nelze je ale považovat za diskriminační ve vztahu k volnému pohybu zboží v rámci Evropské unie, protože vede pouze ke snadnější orientaci spotřebitelů, pokud jde o původ vína, a to bez ohledu na to, jestli preferují tuzemská či zahraniční vína. Nezavádí se přitom obsahově nové označení, využívá se pouze údaj, který se na obalu určeném pro spotřebitele už nyní nachází, byť obvykle na jiném místě.

K bodu 24:

K § 16 odst. 5

Výrobce vína uvádějící do oběhu víno s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, které je vyrobeno z hroznů révy vinné sklizených na území České republiky, může tuto skutečnost označit na etiketě nebo obalu vína – tato vína může opatřit logotypem specifikovaným prováděcím předpisem.

K bodům 25 až 29:

K § 16 odst. 8 až 16

Zákon o vinohradnictví a vinařství a související právní předpisy kladou výrobci, obchodníkovi i prodejci za povinnost uvádět do oběhu zdravotně nezávadný produkt, v tomto případě víno, a poskytovat spotřebiteli pravdivé informace o něm. Způsob poskytování těchto informací je upraven v § 16 odst. 8 až 12.

V § 16 odst. 13 jsou upraveny podmínky pro přidělení kódu stáčírny. Ten nelze udělit subjektu, jemuž byla v posledních 5 letech pravomocně uložena pokuta za správní delikty podle § 39 odst. 1 písm. b) nebo § 39 odst. 2 písm. t), jež postihují typově nejzávažnější protiprávní jednání v souvislosti s nově zaváděnými opatřeními na boj proti černému trhu s vínem s pokutou do výše 50 000 000 Kč. Současná sankce za spáchaný správní delikt ve výši 10 000 Kč představovala velmi nízkou hranici, jíž se v praxi využívá i v případech nízké závažnosti protiprávního jednání.

V odst. 16 jsou s odkazem na čl. 119 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 upraveny náležitosti etikety, jíž musí být označeny přepravní obaly, v nichž je víno uváděno do oběhu, tj. všechny obaly jiné než obaly určené pro spotřebitele. Tyto obaly musí být opatřeny povinnými údaji a zároveň údaji o datu plnění a o osobě, která takové víno uvedla v České republice poprvé. Toto opatření znamená výrazný posun ve věci dohledatelnosti vína.

K bodu 30:

K § 16b

Ustanovení § 16b představuje zásadní úpravu pro uvádění do oběhu sudového vína jako nebalené potraviny na území České republiky a to ve vztahu k osobám, které mohou nebalené víno určit jako sudové a prodejním místům, v nichž může být sudové víno prodáváno spotřebiteli.

V odstavci 1 je určen provozovatel, který je oprávněn rozhodnout o uvedení nebaleného vína do oběhu jako sudového a ke kterému se následně pojí další povinnosti. Jedná se o výrobce vína a příjemce nebaleného vína z jiného členského státu nebo třetí země. Toto ustanovení je stěžejní pro nastavení režimu převedení nebaleného vína do

režimu sudového vína.

Sudové víno je možné prodávat spotřebiteli pouze v provozovnách výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země (§ 16b odst. 2). Dochází tak ke snížení počtu článků obchodujících se sudovým vínem, což přispěje k posílení a vyjasnění odpovědnosti dotčených provozovatelů za uváděný nebalený produkt. Prodejcem sudového vína tak bude zásadně omezena možnost vzájemně přesouvat odpovědnost za zjištěnou vadu na předchozí nebo následné články obchodního řetězce.

Přehled o provozovnách, ve kterých je prodáváno sudové víno, bude vytvořen na základě oznamovací povinnosti stanovené § 16b odst. 3 s tím, že tento přehled bude z Registru poskytnut veřejnosti. Výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína, nejpozději v den zahájení a při ukončení prodeje sudového vína v provozovnách uvedených v odstavci 2 oznámí tuto skutečnost Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému prostřednictvím Registru. Toto oznámení bude podáváno elektronicky. Vzor oznámení zveřejňovaný na internetových stránkách Ministerstva zemědělství není právně závazný, je pouze vodítkem pro osobu, která je podává. Podstatné je pouze to, aby v oznámení byly obsaženy zákonem požadované údaje.

Vytvoření transparentního veřejného registru provozoven, ve kterých je sudové víno prodáváno, znamená jednoznačné zpřehlednění trhu se sudovým vínem. Zároveň představuje účinný nástroj pro kontrolní orgán vedoucí k efektivnímu cílení kontrol.

V odstavci 2 se současně zakazuje prodávat spotřebiteli sudové víno prostřednictvím prodejního automatu, například tzv. vínomatu. Tento typ prodeje se neslučuje s tradičními způsoby prodeje vína v České republice a navíc vede k příliš snadné dostupnosti vína jakožto alkoholického nápoje. Ustanovení tak z důvodu právní jistoty adresátů normy doplňuje zákaz prodej alkoholických nápojů pomocí prodejních automatů, u nichž nelze vyloučit prodej osobám mladším 18 let věku, stanovený § 12 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Vínomaty sice bývají vybaveny elektronickou čtečkou pro ověření věku kupujícího, to ale není opatření způsobilé efektivně zabránit podání vína osobě mladší 18 let.

K bodu 31:

K § 17a odst. 1:

Legislativně technické úpravy související se změnami v ustanovení § 16 (doplnění nových a přečíslování stávajících odstavců). Pojem „obchodní označení vína“ byl definován v již zrušeném nařízení (ES) č. 1493/1999 (v jeho příloze VII část A bod 2 a příloze VIII část D bod 2), v současných právních předpisech Evropské unie již absentuje, proto je vhodnější ponechat pouze obecný pojem „označení“.

K bodu 32:

K § 20 odst. 7

Volitelná deklarace původu hroznů na etiketě jakostního šumivého vína, sektu a aromatického jakostního šumivého vína (pokud hrozny pocházejí výlučně z výše

stanovené vinařské oblasti) vychází z požadavku vinohradnicko-vinařské veřejnosti. Toto vyjádření napomáhá spotřebiteli provedení informovaného výběru při nákupu. Podle čl. 120 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 mohou vinné produkty obsahovat kromě povinných údajů i další nepovinné údaje, z nichž některé jsou v nařízení demonstrativně uvedeny.

V případě navrženého § 20 odst. 7 se přitom nejedná o údaje podle písm. g) výše citovaného ustanovení nařízení (EU) č. 1308/2013. Ustanovení § 20 odst. 7 se týká pouze šumivých vín bez zeměpisné ochrany chráněného označení původu resp. chráněného zeměpisného označení. Česká republika registrovala u Evropské komise v rámci žádostí ochrany chráněného označení původu 12 chráněných označení původu pro tichá vína, a to konkrétně tyto: „Čechy, Morava, Litoměřická, Mělnická, Mikulovská, Slovácká, Velkopavlovická, Znojenská, Znojmo, Novosedelské slámové víno, Šobes, Šobeské víno“. Dále Česká republika registrovala u Evropské komise v rámci žádostí ochrany chráněného zeměpisného označení 2 chráněná zeměpisná označení pro tichá (nikoliv šumivá) vína, a to konkrétně tyto: „české, moravské“. Chráněné označení v podobě chráněného označení původu resp. chráněného zeměpisného označení je tak v případě České republiky vztaženo výhradně na tichá vína, a to s výjimkou tradičního výrazu (chráněného Evropskou komisí ve skupině chráněné označení původu) „pěstitelský sekt“.

Z uvedeného vyplývá, že se § 20 odst. 7 vztahuje na šumivá vína, která nepožívají evropské ochrany jako chráněné označení původu, chráněné zeměpisné označení nebo tradiční výraz. Výjimku tvoří pouze pěstitelský sekt (chráněný jako tradiční výraz – chráněné označení původu), který však nelze zaměňovat s běžným sektem (bez chráněného označení původu resp. chráněného zeměpisného označení), o kterém hovoří § 20 odst. 7. Pěstitelský sekt je upraven v § 20 odst. 4 zákona.

K bodu 33:

K § 23 odst. 6 písm. c)

Legislativně technické úpravy související se změnami v ustanovení § 16 (doplnění nových a přečíslování stávajících odstavců). Současně se prodlužuje doba, během níž musí sdružení pozastavit svému členovi právo na označování jím vyrobených vín jako vín originální certifikace. Dosavadní třídní lhůta byla příliš krátká.

K bodu 34:

K § 23 odst. 10

Pojem „obchodní označení vína“ byl definován v již zrušeném nařízení (ES) č. 1493/1999 (v jeho příloze VII část A bod 2 a příloze VIII část D bod 2), v současných právních předpisech Evropské unie již absentuje, proto je vhodnější ponechat pouze obecný pojem „označení“.

K bodům 39 a 40:

K § 26 odst. 3 písm. b) a h)

Pojem „obchodní označení vína“ byl definován v již zrušeném nařízení (ES) č. 1493/1999 (v jeho příloze VII část A bod 2 a příloze VIII část D bod 2), v současných

právních předpisech Evropské unie již absentuje, proto je vhodnější ponechat pouze obecný pojem „označení“. Zároveň je vhodné formulačně sjednotit znění § 26 odst. 3 písm. h) se zněním § 26 odst. 11, druhá věta, když podstatné je, aby se orgán dozoru dozvěděl, že se jedná o opětovně podanou žádost. Navrhované úpravy vycházejí z praktických zkušeností Státní zemědělské a potravinářské inspekce při zařizování vína a při provádění laboratorních rozborů pro účely zařizování.

K bodu 41:

K § 26 odst. 4 písm. a)

Je vhodné formulačně upřesnit požadavek, který je již nyní validní, kdy vzorek vína, které bude předmětem žádosti, musí být reprezentativní pro celou šarži. V souvislosti s tím je nezbytné upravit rovněž navazující sankční ustanovení. Slova „technologické nebo“ se vypouštějí z důvodu zestručnění textu, význam ustanovení se touto úpravou nemění. Všechny technologické postupy jsou zároveň postupy enologickými.

K bodu 42

K § 26 odst. 4 písm. b)

V poznámce pod čarou se pro lepší informovanost žadatelů o zařizování vína uvádí odkaz na relevantní právní předpisy, ze kterých je nutné vycházet při zajištění rozboru vína před podáním žádosti o zařizování.

K bodům 43 a 44:

K § 26 odst. 6 a 7

Je vhodné jako přílohy žádosti o zařizování vín výslovně stanovit vzorek pro hodnocení vína Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci a referenční vzorek vína. Nyní je povinnost žadatele doručit vzorky Státní zemědělské a potravinářské inspekci upravena v § 26 odst. 7, je však vhodné vzorky výslovně popsat (identifikovat) a učinit je přílohami žádosti – předmětné ustanovení tak bude pro žadatele o zařizování přehlednější. V této souvislosti jsou pak v § 26 odst. 7 slova „a vzorky vín“ vypuštěna. Navrhované úpravy vycházejí z praktických zkušeností Státní zemědělské a potravinářské inspekce při zařizování vína a při provádění laboratorních rozborů pro účely zařizování.

K bodu 45:

K § 26 odst. 10

Státní zemědělská a potravinářská inspekce v současné době nezasílá kopii celého rozhodnutí, ale pouze datovou větu s výsledky hodnocení vína (zařizovaného, sestupného i nezařizovaného) tyto údaje jsou následně vloženy na portál e-Agri. Bylo shledáno jako dostatečné zveřejnění na www.eagri.cz. U slova „obchodní“ byl zachován pouze postačující pojem „označení“, který dostatečně vystihuje popisované.

K bodu 46:

K § 26 odst. 11

Navrhovaná úprava vychází z praktických zkušeností Státní zemědělské a potravinářské inspekce při zařizování vína. Pro konzistentnost procesu zařizování a kontrol v oblasti vína jsou nutné stejné údaje jako v případě uvedeném v § 26 odst. 3 písm. h) zákona.

K bodu 47:

K § 26 odst. 12

Navrhovaná úprava vychází z praktických zkušeností Státní zemědělské a potravinářské inspekce při zařizování vína a při provádění laboratorních rozborů pro účely zařizování – jde o uvedení na pravou míru, že se jedná o konkrétní vína, která jsou předmětem žádosti, nikoli v obecné rovině kategorie vína, které zařizování podléhají.

K bodu 48:

K § 27 odst. 1

Text zákona se přizpůsobuje pojmosloví platného unijního potravinového práva.

K bodům 49 až 55:

K § 27 odst. 4

Ustanovení zpřesňují zákazy uvádění produktu (vína) do oběhu na základě praktických zkušeností dozorových orgánů, tak aby odpovídaly změnám provedeným v § 3 odst. 2 (vymezení pojmu „falšování produktu“), 14a, § 14b, § 16 odst. 16 a § 16b, aby byly jasnější pro provozovatele potravinářských podniků a aby je bylo možné v návaznosti na sankční ustanovení efektivně postihnout. Ve vztahu k vedení evidenčních knih je výslovně uveden zákaz uvádění do oběhu produktu, u něhož nejen celá jeho výroba, ale i skladování a distribuce nejsou řádně zdokumentovány v evidenčních knihách. Zároveň se doplňuje výslovný zákaz uvádět do oběhu produkt, který je falšovaný nebo který je bez chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení nebo tradičního výrazu označen odrůdou nebo ročníkem bez toho, aby u něho byla provedena (v takovém případě podle unijního práva povinná) certifikace.

K bodu 57:

K § 27 odst. 7

Umožňuje se plnit jakostní vína s přívlastkem nejen do skleněných lahví do objemu 0,75 litru, jak tomu bylo dosud, ale i do lahví o objemu 1,5 litru. Evropská unie v této věci nechává úpravu na členských státech. Požadavek na větší lahve vyplynul z požadavků vinařské veřejnosti.

Základem pro balení vína jsou historicky láhve o objemu 0,75 litru. Čím menší je lahev, tím víno rychleji stárne, tedy velké objemy lahví jsou vhodnější k archivaci. Nadměrné lahve mají objem v násobcích klasických lahví o objemu 0,75 litru. Důvody pro používání na první pohled „nesmyslných“ tříčtvrtelitrových lahví najdeme v historii v obchodech mezi kontinentální Evropou, Velkou Británií a Amerikou, které sice

používaly jiné měrné systémy, ale lahev 0,75 litru našla násobky ve všech těchto systémech. Není také náhodou, že barrique sud o objemu 225 litrů lze rozlít přesně do 300 lahví.

Pro zrání velkých vín se pak historicky používá láhev 1,5 litru typu magnum. Tento typ láhve se vyskytuje i v České republice a proto není důvod pro to, aby zákon neumožnil použití těchto lahví i v případě jakostních vín s přívlastkem. Z tradičních důvodů však není vhodné, aby se přívlastková vína plnila rovněž do lahví například o objemu 1 litr.

K bodu 58:

K § 27 odst. 9 a 10

V souladu s možností, kterou členským státům dává čl. 1 odst. 2 nařízení Komise (EU) č. 560/2015, je šlechtitelským subjektům umožněno uvádět do oběhu hrozny révy a produkty z nich, jež byly sklizeny v během období šlechtitelského pokusu nebo produkce roubů. Těmto subjektům je tak dána umožněno využít jejich produkce na trhu a saturovat poptávky po českých vinařských produktech. Šlechtitelské subjekty danou možnost mohou a nemusí využít. Ustanovení nepředstavuje ohrožení nebo narušení trhu, neboť do České republiky se víno převážně dováží (z důvodu absence dostatku české suroviny – révy vinné). Objemy takto na trh uváděných výrobků jsou navíc pouze zanedbatelné.

V odstavci 10 se pak s odkazem na definice v § 3 odst. 1 písm. u) až y) zakazuje prodej vína spotřebiteli jiným způsobem, než z těchto obalů, tj. buď jako nebalenou potravinu v režimu sudového vína podle § 16b nebo jako rozlévané resp. čepované víno, nebo jako potravinu balenou v obalu určeném pro spotřebitele.

K bodu 59:

K § 27 odst. 11

Navrhovaná úprava vychází z nové kategorizace sudového vína, rozlévaného vína a obalu určeného pro spotřebitele.

K bodu 60:

K § 27 odst. 12

Legislativně technická úprava související s doplněním nových odstavců 9 a 10 v § 27.

K bodu 61:

K § 27 odst. 14

Návrh zmocnění v § 27 odst. 14 naplňuje ustanovení čl. 24 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 436/2009, které umožňuje členským státům Evropské unie uznat jiné průvodní doklady, pokud jde o přepravu vinařských produktů, která se uskutečňuje výlučně na jejich území. Jedná se o reakci na opakované požadavky odborné vinařské veřejnosti umožnit používání jiných průvodních dokladů (tzn. jiných než podle čl. 24 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 436/2009) u přepravců vinařských produktů, kde se přeprava odehrává výlučně na území České republiky, a to zejména u vín v baleních určených konečnému

spotřebiteli. Tyto průvodní doklady budou mít menší počet položek. Dojde tak ke snížení administrativy a byrokratického zatížení u přepravců a obchodníků, kteří přepravují, resp. nechávají přepravovat vinařské produkty výlučně na území České republiky. Průvodní doklady bude možné použít místo průvodních dokladů podle čl. 24 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 436/2009. Výjimky z režimu čl. 24 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 stanoví čl. 25.

Prováděcí předpis bude upravovat pouze náležitosti průvodního dokladu, jiné okolnosti (aspekty jeho vystavení a používání, včetně výjimek, kdy není třeba průvodní doklad vystavovat) bude i nadále upravovat nařízení Komise (ES) č. 436/2009. Průvodní doklad bude možno použít jen pro jednu přepravu a bude muset být k dispozici, aby mohl být příslušným orgánům a útvarům na žádost předložen po celou dobu přepravy. Vzor průvodního dokladu zveřejněný zveřejňovaný na internetových stránkách Ministerstva zemědělství není právně závazný, je pouze vodítkem pro osobu, která bude průvodní doklad vytvářet. Prováděcím právním předpisem bude plně nahrazeno dosavadní nařízení vlády č. 143/2015 Sb., jež bude proto k účinnosti zákona zrušeno.

K bodu 63 a 64:

K § 28 odst. 1 písm. c) až e) a odst. 2

Ustanovení zpřesňuje náležitosti, které obsahuje Registr vinic vedený Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským. Navrhované doplnění souvisí s nově nastaveným systémem prodeje sudového vína (§ 16b). Registr vinic bude částečně veřejný, a to v rozsahu údajů o provozovnách, kde se nebalené víno prodává, a o výrobcích nebo příjemcích nebaleného vína. Výrobci resp. příjemci vína budou do Registru vinic dodávat údaje na základě povinnosti, kterou jim ukládá navrhovaný § 16b odst. 3. Zveřejnění těchto údajů pak povede k větší transparentnosti celého systému a ve svém důsledku i ke zvýšení šance kontrolních orgánů na odhalení nelegálních neohlášených výčepů sudového vína.

K bodu 65:

K § 28 odst. 3

Ustanovení reaguje na problémy, jež v praxi vyvolává střet agrotechnických lhůt a lhůt stanovených pěstitelům pro podávání žádostí o dotace.

K bodu 66:

K § 28 odst. 4

Legislativně technická úprava související se změnami provedenými v § 9.

K bodu 67:

K § 30 odst. 1

Navrhované zpřesnění vychází z formulace článku 36 odst. 1 nařízení (ES) č. 436/2009, který stanovuje primárně povinnost vést evidenční knihy, a to pro fyzické nebo právnické osoby a seskupení osob, které mají v držení jakýkoli druh vinařského produktu za účelem výkonu svého povolání nebo k obchodním účelům.

K bodu 68:

K § 30 odst. 2

Řada údajů obsažená v evidencích evidenční knihy je nezbytná například pro správu spotřební daně z vína a meziproduktů, jako například určení, zda se jedná o fyzickou osobu vyrábějící tiché víno v množství přesahující 2000 litrů, nebo zda se jedná o malého výrobce vína podle § 100a zákona o spotřebních daních, jaké množství tato osoba vyrobila nebo dopravila z jiného členského státu Evropské unie, zda fyzická, nebo právnická osoba nakoupila tiché víno od jiné osoby anebo zda tento prodej tichého vína proběhl v souladu s platnými právními předpisy.

K bodu 69:

K § 31 odst. 2

Navrhovaná úprava vychází z praktické činnosti a požadavků Vinařského fondu a umožňuje Vinařskému fondu v případě potřeby vymoci od subjektů prostředky, které vrací následně státu na základě vydaného rozhodnutí.

K bodu 70:

K § 31 odst. 7

Jedná se o technické upřesnění, upravující stávající stav – upřesnění vychází z praktické činnosti a požadavků Vinařského fondu.

K bodu 71:

K § 31 odst. 9 písm. d)

Ustanovení upřesňuje obsah výroční zprávy Vinařského fondu a vychází z praktické činnosti a požadavků Vinařského fondu (v současné době je informace o uzavřených smlouvách upravena pouze v prováděcím předpise).

K bodu 72:

K § 32 odst. 9

Navrhovaná úprava se týká jednání Rady Vinařského fondu v případě nepřítomnosti předsedy a místopředsedy tak, aby bylo zabezpečeno přijímání rozhodnutí Radou Vinařského fondu. Upřesnění vychází z praktické činnosti a požadavků Vinařského fondu.

K bodu 73:

K § 33 odst. 2

Ustanovení zpřesňuje situaci případné nepřítomnosti ředitele Vinařského fondu, která je v současné době řešena plnou mocí a vychází z praktické zkušenosti a požadavků Vinařského fondu.

K bodům 74 až 84:

K § 39

Legislativně technické úpravy byly provedeny v souvislosti se změnami ustanovení

týkajících se správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob. Navrhované úpravy zpřesňují, resp. doplňují výčet správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob v návaznosti na předchozí novelizační body, v jejichž rámci byly těmto subjektům stanoveny nové povinnosti.

Zákon neobsahuje výslovnou úpravu přestupků na úseku vinařství a vinohradnictví. Z povahy věci může správní delikty podle tohoto zákona spáchat pouze právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající, ať už jako pěstitel révy, výrobce vína nebo osoba uvádějící produkt do oběhu (resp. rovněž příjemce ve smyslu zákona). Nový občanský zákoník stanoví, že ten, kdo podniká ve smyslu jeho § 420 odst. 1 je podnikatelem bez ohledu na to, zda potřebné podnikatelské oprávnění má či zda k dané činnosti žádné podnikatelské oprávnění potřeba není. Za podnikající fyzickou osobu je tak nutné považovat i fyzickou osobu, jež podniká neoprávněně, tj. materiálně naplňuje znaky podnikatelské činnosti, ale nemá k ní veřejnoprávní oprávnění. Pro posouzení, zda konkrétní činnost je podnikáním či nikoli, tak rozhoduje fakticita výkonu takové činnosti, nikoli zda pro konkrétní případ byla povolena.

V rámci novely byla zařazena nová sazba pokuty pro vyjmenované správní delikty, a to až do výše 50 000 000 Kč. Ke změně dochází na základě opakovaných požadavků odborné vinohradnicko-vinařské veřejnosti, jež požaduje účinnější ochranu dobré pověsti českého vinařství, a rovněž na základě závěrů Meziresortní komise pro boj proti černému trhu s vínem. V návaznosti na míru nebezpečnosti deliktu ve vztahu s problematikou rozměru falšování vinařských produktů v České republice je toto ustanovení na místě. Správní delikty, které byly zařazeny pod tuto sazbu, souvisí s problematikou falšování produktu a s tím souvisejícím nově zaváděným režimem prodeje sudového vína. Falšování produktu je v § 3 odst. 2 písm. a) definováno jako zvláště hrubé porušení povolených enologických postupů, čemuž odpovídá rovněž vyšší horní hranice pokuty, kterou lze uložit za uvedení falšovaného produktu oproti sankci za nedodržení ostatních enologických postupů [viz § 39 odst. 2 písm. t)].

Jedná se tak o typově nejzávažnější delikty v oblasti výroby a uvádění výrobků z révy vinné v zákoně o vinohradnictví a vinařství. Obdobně jako v zákoně o potravinách, kde byly zařazeny delikty související s uváděním spotřebitele v omyl pod sazbu do 50 000 000 Kč, je i v případě vína, které je rovněž potravinou, na místě zvýšení zákonné sazby a uvedení obou zákonných rámců do souladu. Výše sazby má mít dozajista i odrazující účinek a vyjadřuje tzv. typovou závažnost deliktů, které jsou pod ni zařazeny. Dosud byla zákonem stanovena sazba s horní hranicí 5 000 000 Kč, která byla v minulosti již využita. V případě skutečně rozsáhlých podvodů je nicméně dosavadní nejvyšší sazba do 5 000 000 Kč nedostatečná, protože nepostačuje ani na pokrytí nelegálního zisku, který pachatel z protiprávní činnosti získává. Zvláště u falšování vinařských produktů se mohou tyto zisky pohybovat i v řádu desítek či stovek milionů Kč. Represivní a preventivní funkce sankce by tak zůstala nenaplněna.

Je potřeba současně zdůraznit, že maximální výše možná pokuty bude v konkrétních případech využívána patrně pouze ojediněle. Pokuty podle tohoto zákona jsou ukládány ve správním řízení, v němž je správní orgán povinen zjistit všechny podstatné skutečnosti nutné k posouzení věci, a to i s ohledem na výši pokuty, jež navíc současně musí být správním orgánem dostatečně odůvodněna tak, aby odpovídala

okolnostem případu, povaze protiprávního jednání i osobnosti pachatele (viz rovněž § 40 odst. 2 zákona). Veškerá rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt navíc pochopitelně podléhají přezkumu ve správním soudnictví.

Z judikatury českých soudů navíc konstantně vyplývá, že správní orgán je vždy povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele, jemuž je ukládána pokuta za správní delikt tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí (viz například usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, čj. 1 As 9/2008 – 133, viz rovněž Ústavní soud v nálezu sp.zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. srpna 2002). V neposlední řadě je pak potřeba doplnit, že v některých zcela výjimečných situacích je nutné připustit i možnost uložení pokuty, která je ve svém důsledku pro pokutovanou osobu likvidační. Může tomu tak být zejména v případech nejvíce závažných protiprávních deliktů, v případech recidivy právnické osoby, kdy ukládané tresty nemají žádný efekt, a rovněž tehdy, když správní orgány zakročují vůči právnickým osobám založeným výhradně za účelem páchaní protiprávní činnosti a nelze jim uložit zákaz činnosti. Likvidační pokuta uložená v těchto případech může být fakticky jediným nástrojem, kterým lze zasáhnout proti takovému jednání a chránit tak veřejný zájem. Tím může být také naplněna zásada přiměřenosti trestu a rovněž ospravedlněna výše sankce (viz opět závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 9/2008–133 ze dne 20. dubna 2010).

K bodu 85:

K § 39a

S odkazem na čl. 62 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 je v odstavcích 1 až 3 nově vkládaného § 39a stanovena výše pokuty ukládané Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským v případě, že pěstitel nevyužije povolení pro novou výsadbu révy v průběhu jeho platnosti. Pokuta se ukládá za podmínek čl. 64 a čl. 89 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013. Výše pokuty pak byla stanovena s ohledem na specifika českého vinohradnictví.

V odstavci 4 pak pevně stanovuje výši pokuty ukládané Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským při nesplnění povinnosti uvedené v čl. 71 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, týkající se nepovolené výsadby. Pokuta se rovněž ukládá za podmínek čl. 64 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 a s ohledem na specifika České republiky byla stanovena v minimální výši umožněné podle čl. 5 nařízení Komise (EU) č. 2015/560. Pro přepočít částky v konkrétním případě se použije čl. 36 písm. g) a čl. 40 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 907/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o platební agenty a další subjekty, finanční řízení, schválení účetní závěrky, jistoty a použití eura.

K bodu 86:

K § 40

Legislativně technická úprava související se změnami provedenými v § 39 a vložení nového § 39a.

K bodům 87 a 88:

K § 42 odst. 1 a 2

Legislativně technické úpravy zmocňovacího ustanovení odrážející změny v jednotlivých ustanoveních zákona.

K čl. II

V zájmu zajištění plynulého přechodu z předcházejícího režimu práv na výsadbu na nový systém jsou v čl. 68 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1308/2013 stanovena přechodná ustanovení, zvláště aby se předešlo nadměrné výsadbě před zahájením nového systému.

Členským státům je ponechána flexibilita pro rozhodnutí o lhůtě pro předložení žádostí o přeměnu práv na výsadbu na povolení v období od 31. prosince 2015 do 31. prosince 2020. Česká republika využívá tuto lhůtu v maximální možné míře – možnost převést práva na výsadbu udělená pěstitelům v souladu s čl. 85h, 85i nebo 85k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 před 31. prosincem 2015, která tito pěstitelé nevyužili a k tomuto dni jsou platná, na povolení podle § 8 nebo § 9 zákona o vinohradnictví a vinařství je až do 31. prosince 2020.

Žádost o vydání rozhodnutí Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského o tom, že dosavadní právo na výsadbu révy je považováno za povolení pro výsadbu révy, nemusí být podána na celou udělenou plochu vinice, ale může být podávána částečně, s ohledem na možnost využití povolení v následujících třech letech. Tímto možným částečným vydáváním povolení se vychází vstříc žadatelům o povolení pro výsadbu révy a také se navazuje na povinnost Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského vztahující se k nařízeným platbám za nevyužití povolení. Pěstitelé si tak mohou plánovat obnovu výsadeb rovnoměrněji podle svých finančních a materiálových možností.

Další přechodná ustanovení jsou stanovena s ohledem na nově zaváděné povinnosti týkající se dovozu nebaleného vína a dalších vinařských produktů ve vazbě na § 14a a § 14b, v souvislosti s nově zaváděnou povinností podle § 16 odst. 4 a pro účely uvádění sudového vína do oběhu, včetně omezení provozoven, v nichž může být nabízeno k prodeji, na provozovny subjektů podle § 16b odst. 2.

K čl. III

Zrušované nařízení vlády č. 143/2015 Sb. bude v plném rozsahu nahrazeno prováděcím právním předpisem vydávaným na základě zmocnění v § 27 odst. 14.

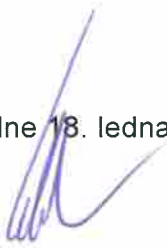
K čl. IV

Zákon byl notifikován v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535.

K čl. V

Účinnost zákona je navrhována prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

V Praze dne 18. ledna 2016


předseda vlády

ministr zemědělství

